

Czas odnowić prenumeratę. Wynosi ona na prowincoję:

Kwartalnie 1 str. 10 ct.
Miesięcznie 3 " 30 "
Półrocznie 6 " 60 "
Rocznie 13 " 20 "

Za zmianę adresu dopłata się 20 centów.

Ruch przedwyborczy we Lwowie.

Drugie zgromadzenie wyborców, zaproszonych przez komitet obywatelski, odbyło się w piątek wieczorem w sali ratuszowej. Przybyło około 120 wyborców, którzy z zajęciem słuchali mów kandydatów aż do końca. Te wytworzone przypisy miały do tej okoliczności, iż ostatnim mówcą wzmorzącej się zaręczyną przed komitetem przedstawionym kandydatem był dr. Małachowski, którego też wyznania wiary politycznej każdy rad był usłyszeć.

Na wstępie odezwał przewodniczący zgromadzenia, dr. Małachowski, dwa pisma nadesłane na jego ręce, a mianowicie: krótkie oświadczenie p. Skibińskiego prof. politotechniki, iż z zaszczytne zaproszenia wystosowanego doń przez komitet obywatelski o stawienie się przed wyborcami, skorzystał nie może, gdyż o mandat poselski ubiegać się nie ma zamiaru, oraz list p. Zachariewicza, zawierający uprzedziwienie, iż przed wyborcami osobie stanąć nie może z powodu swiego przebytego choroby — i oświadczenie, że od kandydowania nie używa się, w razie wyboru mandat poselski przyjmie i wstąpi do sejmowego klubu demokratycznego.

Następnie udzielił pan przewodniczący głosu panu Stanisławowi Gucholskiemu, obywatelowi miasta Lwowa, majstru blacharskiemu.

P. Gucholski omawiając zebraniem, że został jednomyślnie przyjętym jako kandydat na posła sejmowego z miasta Lwowa przez Izbę reprezentacyjną, a uproszony przez komitet obywatelski o kandydaturę wstawia, bo uważa dotkliwie w Sejmie niedostatek reprezentantów sfer handlowych i przemysłowych, w skutek czego sprawy krajowego handlu i przemysłu traktowane są po macoszu. W razie otrzymania mandatu przedewszystkiem starał się będzie pan kandydat o powiększenie liczby posłów sejmowych z Izb handlowych przynajmniej do liczby siedmiu. Z Rusinami pragnie zgody i równoprawienia w handlu i przemyśle, a objasnia przeto, że w sferach przemysłowych, esy to w salach obrad, czy na zabawach i towarzyskich zebraniach nikt nie zna różnicy narodowościowej, nikt też nie myśli o wzniecaniu jakich waśni z tego powodu.

Mówca zapewnia, że biorąc od kilkunastu lat czynny udział w sprawach publicznych, bądz to na stanowisku przelotnego kilku korporacji i przedsiębiorstw, bądz to jako członek Izby reprezentacyjnej, jako radny miasta Lwowa lub przelotnie stowarzyszeń finansowych dla rzemieślników miał sposobność zaznajomić się z biedami i potrzebami krajowego handlu i przemysłu, że doświadczenia w ten sposób nabyte mogą służyć za podkład do rozumnego i skutecznego bronięcia tych spraw w krajowej reprezentacji. Przemysłowi krajowemu chce się mówca przysłużyć przez dążenie do zmniejszenia cła od towarów eksportowanych do Rumunii i Austrii. Kandydat starał się również będzie o to, by uchwalone corocznie w budżecie sejmowym fundusze na popieranie przemysłu krajowego były stosownie do potrzeb wysokie — i aby obracano je na zakładanie spółek wytwórczych.

W sprawach dotyczących szkolnictwa oświadczył się p. kandydat za bezpłatną naukę w szkołach, czy to w elementarnych, czy też w średnich szkołach lub wyższych zakładach naukowych, a zaznaczył, że Lwów, chociaż wykazywał mu nieraz oszczędności na upiększenie i ozdobienie miasta, nigdy nie uchylił się od ofiar na cele szkolnictwa chociaż fundusze były skąpe. Mówca byłby raczej za podwyższenie podatku konsumcyjnego od wódki, byle tylko na cele edukacji publicznej kraj mógł zawsze pośpieszyć do stosownej pomocy. Poruszył także sprawę doli naucoelektrycznej, twierdząc, że naucoelektryczne nie miałyby być tylko na cele edukacji publicznej kraj, mógł zawsze pośpieszyć do stosownej pomocy. Poruszył także sprawę doli naucoelektrycznej, twierdząc, że naucoelektryczne nie miałyby być tylko na cele edukacji publicznej kraj, mógł zawsze pośpieszyć do stosownej pomocy.

oyi Pełtów pozbę obrębem Lwowa, a która je-łli uregulowana nie zostanie, narażał będzie zawsze mieszkańców tej dzielnicy na utratę zdrowia, a nawet i życia.

Mówca kończy opowiadaniem, że gdy przed parą laty w pewnej sprawie spornej je-łł z sędzią doradzał mu, by wziął sobie obrońcę, on zapewnił sędzię, iż tak nieachwianie wierzy w sumienność sędzię, że uważa pomoc adwokacką za zupełnie zbędną. Tak też i dzisiaj wierzy nieachwianie p. kandydat w sumienność i umiłowanie prawdy wyborców, że nie widzi potrzeby wołania się do sumy słów i wierzy, że praca jego dotychczasowa należyte zostanie osądzoną.

Kandydatowi postawił masarz p. Przybyłski zapytanie, jak się zapatrzy na krzywdy, wyrządzone masarzom krajowemu wskutek tego, iż wojsko garnizonowane w Galicyi, pobiera smalec z Węgier. P. Gucholski na interpelację tę odpowiedział, że załatwienie masarzy galicyjskich, a w szczególności lwowskich, wniesione swego czasu przed plenium Rady miejskiej, uznaje w zupełności za słusne i przysięga — o ile to leży w mocy posła sejmowego — jak najenergiczniej krzywdom takim na przyszłość zapobiedz.

Z kolei zabrał głos dr. Cząkiewicz. Kierowany tradycyjną zasadą: nie odma-wiać usług awych, staje przed wyborcami i zapewnia, że od czasu jak przybył do Lwowa (przed 25 laty) aż do chwili bieżącej, brał zawsze czynny i żywy udział we wszelkich pracach publicznych, gdzie tylko mógł się swą radą lub okysem przysłużyć. Jest prawdziwym demokratą z urodzenia i przekonania i wyzna-je zasadę postępu, t. j. „coś oświecka wedle osobistych jego zaślóg”. Jest przeciwnikiem popierania osobistych interesów i ubieganiu się o synekury, nie uznaje też ani względów tradycyjnych, ani protekcji, bo sądzi, że wszelkie przychylności warunki, wśród których kto żyje, powinny stanowić pomoc w pracy, a nie uciążliwść od niej. A pracy szczerzej i gorzej potrzeba wszędzie; tu leży kwestya robotnicza, ówde sprawa plac urzędniczych i tyle innych rykłych wymagających załatwienia. Kwestya chleba zwłoki nie cierpi, bo głód i bieda rodzą niezadowolenie w narodzie. Niechaj więc przedewszystkiem kapitał wspomaga kredyt a nie uciska go. Niech społeczeństwo tak się urządzi, by kształcono się wedle potrzeby, niech oświata będzie przystępna, łatwa i tania, niech wytwarza samodzielność obywatelską i umysłową, a niechaj chroni kraj nasz od mno-żenia się ludzkich automatów. Do pracy garnąć się powinny szerokie warstwy, przeciwnie-ście dzisiejsze powinny zniknąć, a stanie się to wtedy, jeżeli całe społeczeństwo jednako będzie po-nosiło wszelkie ciężary, bo jedna partya nie może być więcej uciążliwa niż inna.

Na gruncie tych zasad stoi mówca i ma przekonanie, że całe społeczeństwo dąży do jed-nego celu do szczęścia narodu. Ale drogi, prowadzące do jednego celu są różne; stąd stronnictwa, stąd walka i niechęć. Gdyby je-dukacja najskrajniejsze nawet żywioły odniosły chwilowe zwycięstwo, owoce jego będą cierp-kie, sprowadzą dopiero prawdziwą reakcję. Mówca przysięga, iż za czasów swego dawniej-szego posłowania należał do t. zw. gorętszych opozycjonistów, ale przysięga, że opozycja umiarkowana i powolna może dalej za-prowadzić.

Był w klubie sejmowej lewicy, ale wiel-kiej roli politycznej nie odegrał, więc też nie chwali ani gani nikogo ni czego, a sam pra-nował tylko w miarę, jak siły starożyły. Jed-nakże z zadowoleniem wspomina p. kandydat owe czasy, gdy zasiadał w Sejmie. Wówczas to jeden z członków prawicy wyrzekł, że gdy-by stanowisko rodowe nie wskazywało mu miejsca, zasiadłby chętnie wśród tej słabej garstki sejmowej lewicy, w której dopatrywał się siły, porządku i pracy. Ze strony tej kon-servatywnej racjonalno wówczas opozycję taką przestrogi: „jeżeli maszyna parowa zostanie o-grzana, wprawia się w ruch gwałtowny; nas tu wtedy nie będzie, wy tam zostaniecie, — pa-miatajcie o tem”. Mówca ma przekonanie, że opozycja może osiągnąć poważanie i szacunek. Uważa lewica miała ludzi pracy, temu też sądził, że swa rezultaty. Była samodzielną, odważną, bogatą w tegich mowach. Posł mu-si być niezależnym, samodzielnym, lecz na-ohwilowo odważyć poprzestawać nie może, o-wosem musi potrafić snieść skutki wypowie-dzanej prawdy.

Na dzisiejszą walkę stronnictw p. kandy-dat taką daje radę: niech wszystkie stronnict-wo, które mają pewne punkta styżne, zala-tywają wspólnie sprawy wspólne, a o resztę mogą później spór toczyć.

Dalej porusza mówca sprawę taryf prze-wozowych, która wprawdzie nie należy do Sej-mu, lecz Sejm może ją poprzeć w myśl życze-ń i potrzeb kraju zapomocą rezolucji do rządu.

Podobnie ma się rzecz ze sprawą dostawy mundurów dla wojska.

Mówca porusza dalej sposób wymiaru po-datków, konstatując, że oceniają nas niespra-wiedliwie, gdyż Galicya płaci te same podatki (rządowe), co inne kraje, a jednak wskutek znaczących dodatków krajowych, powiato-wych lub gminnych, opłaca nieraz dwa lub trzy razy więcej, aniżeli obywatele innych pre-winoy austriackich. Sejm powinien się tem zająć i wykazać to szczerzemu, a w następ-stwie domagać się zniesienia dodatków rząd-o-wych dla Galicyi, gdyż dostawała ona znaczenie mniej niż wszystkie inne prowincje monarchii ze skarb państwowego w dawnych latach.

Zresztą wyraża mówca przekonanie, że jego sześciolatnia praca w Sejmie powinna być dostateczną gwarancją za jego przyszłą dila-łaność, w razie gdyby wyborcy obdarzyli go przy obecnych wyborach swem zaufaniem.

Mówę p. kandydta nagrodzono oklaskami, a dr. Dziślewski interpelował go: 1) w spra-wie organizacji akuszerów okręgowych, na o-wołoszenie się skarżą; 2) w sprawie biura ar-chitektonicznego i 3) w sprawie szkół wspól-nych, tj. realnych gimnazjów.

W odpowiedzi na te interpelacje po-dniósł p. kandydat, że wołosanie, w szczegól-ności zaś poseł Kramarczyk uznawali potrzebę zaprowadzenia akuszerów okręgowych, a gdy-ż się objawiają po wieściach z tego samego po-wodu niezadowolenie i podnoszą się skargi na nowy, wielki ciężar, — władze nie należą na-utrzymywanie okręgowych akuszerów. Pan kan-dydat uznaje też potrzebę założenia przy Wydz. kraj. biura architektonicznego, brak jego sam- nawet niejednokrotnie odczuł; że sprawa ta do-tąd nie jest załatwioną, wien tu brak fundu-zów, o co zwykle wszystkie najracjonalniej-sze żądania i projekty rozbijają się. W Sejmie projekt utworzenia biura architektonicznego nie zatrafił na opozycję. W sprawie szkół wspólnych oświadcza p. kandydat, że już daw-no głosił o wyłączeniu języka greckiego z gimnazjów, greczyzna bowiem jego zdaniem jest całkiem niepotrzebna.

Następnie udzielił p. przewodniczący głosu dr. Godzimirowi Małachowskiemu, omawiającemu, iż na tym mówcy kończy się szereg kandyda-tów, proponowanych wyborcom przez komitet obywatelski.

Dr. Małachowski, adwokat, a od sześciu tygodni prezydent miasta Lwowa, to postać znana i darzona sympatją szerokiej kół towa-rzyskich. W życiu publicznym do niedawna nie brał wybitniejszego udziału, gdyż obar-czony ogromem czynności adwokackich nie znajdował odpowiedniego na to czasu. Ale pra-wnik to znakomity, oświecony, który podjętych obowiązków dwojako nie tłumaczy. Z wiosną bieżącego roku dał się poznać szerszym war-stwom jako inicjator „Związku rodzicielskiego”, mającego być centrum dla młodzieży w godzi-nych pozaszkolnych; broszura dr. Małachow-skiego pt. „Sądownictwo i adwokatura w Niem-czech” wydana w r. b., przekoana, że autor posiada bystry zmysł obserwacyjny i szczerą intencję przysłużenia się niedomagającej w Austrii procedurze sądowej i adwokaturze. Zresztą jako nowy prezydent okazał silną wolę kierowania sprawami miasta tak, abyby słusznym życzeniem i potrzebom wszystkich miesz-kańców stało się w każdym względzie zadość. Powiedział już nawet o nowym prezydencie, że cięży nad Reprezentacją miasta; jeśli tak jest w istocie, to dowodzi to tylko siły i energii dr. Małachowskiego, bo abyby cięży trzeba mieć potęgę woli i siłę wpływu. Kto miał spo-bosobność lub potrzebę zbliżenia się do dr. Ma-lachowskiego, musiał nabrać silnego przekonania o jego wysokiej inteligencji, gruntownej znajomości stosunków krajowych, wielkiej przystępności i gotowości do wszelkich usług, a szczerzemu taki, jak wykintnie, uprzejmie i szczer-e obejście nie mógł ująć uwagi zwykłego nawet obserwatora.

Mowa dra Małachowskiego brzmiała mniej więcej tak:

„Wierano mi, abym się starał o man-dat poselski z miasta Lwowa do Sejmu. Wier-ny zasadom moim i tradycji polskiej, by nie odma-wiać usług żadnej sprawie publicznej, u-ważałem za mój obowiązek wezwania temu zadość uczynić. Przysięgam jednak, że ponie-waż przed 6 cini tygodniami objąłem urząd prezydenta miasta, miałem wprawdzie, czy w tej chwili właśnie nie byłoby odpowiedniem, abym powołał całą moją działalność admini-stracji miejskiej. Lecz grono radnych, których uprosiłem o łaskawą radę w tym względzie, zastanawiało się nad tą kwestją i przyszło do przekonania, że właśnie dlatego, że piastuję urząd prezydenta, powinienem wystąpić jako kandydat na posła do Sejmu, mając bowiem dostateczną znajomość spraw miejskich, mam obowiązek stawać jako kandydat, aby by rzeczniczek tych spraw w Sejmie. Uczynilem

tedy zadość życzeniu komitetu obywatelskiego i grona radnych.

„Rok temu, w tej samej sali, przy sposo-bności wyboru 4 posłów z miasta Lwowa mia-łem zaszczyt wypowiedzieć szereg postulatów, a 6 tygodni temu, przy sposobności objęcia u-rzędu mego, wypowiedziałem szereg uwag o- sprawach miejskich, odwołując się tedy dziś na to, co wówczas powiedziałem. Dalem już nie-rzad dowody, że w działalności publicznej zawa-szedłem zgodnie i solidarnie z partją demo-kracji polskiej i teraz, gdyby mnie wybrano, będę wierny swym przekonaniom i wstąpię do polskiego demokratycznego klubu w Sejmie.

„Jeżeli rozpoczyna moją działalność w Sej-mie, to będę się starał przedewszystkiem zro-bić uwagę na jedną okoliczność. Oto sądzę, że posłowie z miast, zasiadający w Sejmie powin-ni się łączyć do pewnej stałej a systematycz-nej akcyi, porozumiewać się z sobą, jeśli nie tworzą pewnego odrębnego kierunku. Kontakt ten posłów z miast uważam za bardzo potrze-bny w interesie miast. Bo nie ładny się, że jaskółki nie brzmiałyby pięknie, gdy się mowi: „jestem posłem dla kraju”, to jednak powiedzmy sobie otwarcie, że walka klas i sprzecznosc interesów istnieje. Jest np. pewna sprzecznosc interesów rolników z mieszkanio-wością. My mieszkańcy miast chcielibyśmy, aby gminy miejskie doznały pewnych takich ulg, przez któreby przeważna część ciężarów publicznych spadała na inne stany. Istnieje te-dy ta walka, wre ciagle tak w Sejmie, jak w Kole polskiem, jak w parlamencie. Nie ładny się więc liryzmem tych wyższych połotów, które mówią o pracy dla dobra powszechnego, bo liryzm ten jest tem trudniejszy do ura-zo-żowania, że na wzajemność nie trafia. Najlepszym dowodem ostatnia sprawa w Kole polskiem. Ustawa o swojoczynności obciąża prze-ważnie gminy miast większych. Proszę sobie wyobrazić, jak się ta ustawa w zastosowaniu do Lwowa przedstawia. Lwów ma 130.000 mieszkańców, z tych zaledwie 50.000 ma pra-wo przynależności. Jeżeli tedy ustawa wejdzie w życie według projektu po upływie pięcio-letia, to z dniem 1 stycznia 1901 roku otrzy-mamy znaczną ilość nowych przynależnych do miasta. Bądz to ludzie przeważnie ubodzy, którzy zwrócą się do fundusów gminy z pro-bą o zaopatrzenie. Gmina dziś daje 100.000 zł. na ubogich, o ilek więc wtedy dać bę-dzie musiała! Wydatki więc się zwiększą, podaż gdy dochody na ten cel się zmniejszą, bo gmina — jeżeli ma dotychczasowe prawo doma-gać się od innych gmin zwrotu wydatków na nieprzynależnych do niej — z chwilą wejścia w życie nowej ustawy utraci to prawo. Posel ze Lwowa p. Piętko stawia w Kole polskiem ca-ły szereg poprawek do tej ustawy, uzasadnia-jąc je większymi prestacyami, które płać gminy miast większych i tylko mała ilość tych poprawek przeszła, gdyż reprezentanci innych kurii zwyciężyli. Musiałbym tedy przedewszystkiem bronić interesów miast prze-ciw przewadze innych warstw społeczeństwa, która rzeczywistnie istnieje.

„Ale omyliłbym to nie tylko z interesów re-alnych lecz i ze względów wyższych, wzgłi-do politycznej natury. W Sejmie naszym po-winno koniecznie zapanować pewna równowa-ga stronnictw. Stosownie bowiem do natura-łnego rozkładu mieszkańców w naszym kraju powinien być rozkład jego reprezentantów w Sejmie naturalnym. Kontakt posłów z miast- mógłby wytworzyć w Sejmie równowagę, która dziś nie istnieje. Dział istnieje tam tylko przewaga posłów większej własności. Otóż po-słowie z miast powinni się łączyć ewentualnie choćby i z posłami wołoskimi, aby usunąć przynajmniej przewagę większej własności, aby wytworzyć potrzebną równowagę. Ale nie-tylko z tych względów powinno takie porozu-mienie się nastąpić, jest ono koniecznem je-szcze ze względów taktycznej natury. Bo wspól-nosc interesów miast, ta naturalna wspólność powinna łatwiej połączyć reprezentantów miast, aniżeli faktycznie nieistniejąca wspólność za-sad politycznych. Jeżeli bowiem interes miast wymaga pewnej reformy w tym lub owym kie-runku i jeżeli kwestję tę przedstawił mi re-prezentantom miast jasno i dobitnie, to pomimo różnic politycznych nawet taki konserwatywa jak Dunajewski posel m. N. Sępa, lub dr. Ritt-ner posel miasta Tarnopola, nie będą mogli odmówić współdziałania, odmówiliby zaś, gdy-by się łączyli na podstawie zasad politycznych a nie na podstawie słusznosci interesów miast. W tym kierunku rozpocząłbym moją działal-ność w Sejmie, wyrażnie jednak zaznaczam, że nie ograniczyłoby to działalności klubu demo-kratycznego. Osobno powinien on działać a osobno nawiązywać ów ściślejszy kontakt re-prezentantów miast.

„A teraz poruszę jeszcze kilka spraw, któ-re specjalnie Lwów obchodzi. Wspominałem już o kwestyi przynależności. Jest ona nagła i pilna, i oprze się wnet, bo już w najbliższej kadencji o Sejm. Będę się trzymał tej zasa-dy, że jeżeli słusznem jest, aby ktoś, co dzie-łając lat pracuje dla dobra gminy, nabył do niej prawo przynależności, to słusznem jest także, jeżeli ciężar dobroczynności publicznej powięk-szy się z powodu ubogich nieprzynależnych — aby państwo ze swojej strony coś uczyniło dla zaopatrzania tych ubogich. Państwo zaś zwala cały ciężar na gminy, a kraj ogranicza się tyl-ko na bezpłatne leczenie chorych. Represen-tanci miast powinni żądać w Sejmie, aby ta kwestya dobroczynności rozwiązana została. A może ona być rozwiązana, jeżeli przyspie-szymy założenie zakładu przyrmasowej pracy i zakładanie kolonij leczniczych dla nieletnich wyrostków. Sprawy te były jeszcze dawniej poruszane, b. w r. 1888, Wydział Krajowy miał omyślnie studia w tym kierunku, lecz wszystko rozbiło się o wydatek 300.000 zł. Powinni-śmy się domagać, aby dom przyrmasowej pra-cy ostatecznie powstał. Nistylko praktyczny cel osiągnie się tym sposobem, ale i cel sty-żny. Ci ludzie, włożący się po kraju i pró-żniący, strzegący przyrmasowe zaście, a z drugiej strony chodzą także o dzieło, któ-re przez brak zajęcia demoralizują się. Pań-stwo powinno zapobiegać wyrastaniu zbrodnia-ry. Wszak taki zbrodniarz lub włóczęga dziś państwo bardzo drogo kosztuje, bo po schwy-taniu go nie pozostaje nic innego jak tylko zamknąć, zbadać przynależność i odstawić stu-pać do gminy przynależności. W ten spo-sób sprawa się pcha i jak koło wieszone zno-wu wraca do Lwowa, bo szpasmowani wracają znowu do Lwowa. Na szpasmowitość wydaje się znaczne sumy, a nie osiąga ona celu, warto-by je inaczej zastosoować.

„Dalszą piękną sprawą, jest sprawa pre-stacyi szkolnych. Postarano się wprawdzie nie-dawno o to, aby ulżyć w tym względzie gim-nom wiejskim, (wniosek St. Badeskiego) ale o miastach zapomniano, pomimo, że p. Frucht-mann posel ze Strzyi, sprawę tę wycozperując w Sejmie przedstawił. Gmina m. Lwowa pla-ci na szkoły stosunkowo daleko więcej niż in-ne miasta. Byłoby jej obowiązkiem płacić co najwyżej 12 pot. od podatku, które wynoszą 1.600.000 zł. Tymczasem 260.000 zł. płaci się tylko na szkoły ludowe, a czterysta kilkadzie-siat tysięcy na resztę szkół, a więc w ogóle pół miliona. Istnieje wprawdzie przepis, że je-żeli gminy nie mogą poddać szkolnym presta-cyom, to kraj ma tę sprawę uregulować, ale omylił się tylko dla bardzo małej liczby gmin. Starek się trzeba, aby i fundusze kraj- do tej prestacyi się przyczyniały.

„Dla powiększenia dochodów m. Lwowa porusza kwestyę dodatków do taks przemożnych (Uebertagungs-Gebühr), do ekwiwalentów i do taks spadkowych, od wypadków, przekraczają-cych pewne maximum. Chodzi o to, aby odpo-wiednie czynności konstytucyjne upoważniły gim-nie do pobierania tych dodatków. Wreszcie po-rusza w Sejmie sprawę tego ogromnego cię-żaru, który gmina ponosi na kwatrumki.

„Zaznaczam wszystkie te kwestye tylko przykładowo. Wykazuję one dobitnie, że słusznem jest zapatrywanie radnych, którzy mi-astochcieli do zgłoszenia kandydatury, iż poslem m. Lwowa powinien być człowiek fachowy i gruntownie obznajomiony ze sprawami Lwowa. Ja poznałem te sprawy gruntownie i będę miał sposobność poznawać je ciagle. Sądzę zaś, że jeżeli reprezentanta miasta powierzył mi ster spraw miejskich, to mogą także zastąpić inter-esa miasta Lwowa w Sejmie, a nieraz zdawa-łem już egzamin, że pracować dla sprawy pu-blicznej umiem”. (Huczo brawa).

Interpelacyi było dwie. Dr. Obmiński za-pytał, jak się kandydat zapatruje na naukę je-zyka niemieckiego w gimnazjach. Podobno bo-wiem kandydat raz wypowiedział przekonanie, że najlepiej by było jeden z przedmiotów n. p. historyę udzielić w języku niemieckim. P. Dziś-lewski zapytał, czy kandydat secho zaopie-kował się sprawą mającej się założyć akade-mii handlowej we Lwowie, oraz czy nie uwa-żałby za stosowne poruszyć w Sejmie myśli za-łożenia szkoły górniczej na politotechnice. W Ga-licyi bowiem kwitnie przeważnie przemysł na-fitowy i górniczy i tylko ten przemysł przy-jeżdża nam zagranicą, tymczasem w kopalniach naszych n. p. w Słobdzie rungarkiej nie ma inżynierów Polaków, chociaż są Hanowerscy, Francuzi, Anglioi i t. d.

Na pierwszą interpelację odpowiedział p. prezydent, że istnieje raz prywatnie oświad-czył się za udzielaniem historyi w języku niemieckim. Teraz jednak zmienił przekonanie, nie co do potrzeby większego pielegnowania języka niemieckiego w gimnazjach, lecz co do sposobu zarządzania tej potrzeby. Jak to ma się stać, na to narazie stanowczo odpowiedzi dać nie może, dosyć, że udzielanie historyi w języku niemieckim nie byłoby wskazane. Co się tyczy akademii handlowej, oświadczył p. prezydent, że sprawy tej nie spusi o oka.

Rząd chce zważyć ciężar kosztów tej Aka-

demii o Sejm. Będę się trzymał tej zasa-dy, że jeżeli słusznem jest, aby ktoś, co dzie-łając lat pracuje dla dobra gminy, nabył do niej prawo przynależności, to słusznem jest także, jeżeli ciężar dobroczynności publicznej powięk-szy się z powodu ubogich nieprzynależnych — aby państwo ze swojej strony coś uczyniło dla zaopatrzania tych ubogich. Państwo zaś zwala cały ciężar na gminy, a kraj ogranicza się tyl-ko na bezpłatne leczenie chorych. Represen-tanci miast powinni żądać w Sejmie, aby ta kwestya dobroczynności rozwiązana została. A może ona być rozwiązana, jeżeli przyspie-szymy założenie zakładu przyrmasowej pracy i zakładanie kolonij leczniczych dla nieletnich wyrostków. Sprawy te były jeszcze dawniej poruszane, b. w r. 1888, Wydział Krajowy miał omyślnie studia w tym kierunku, lecz wszystko rozbiło się o wydatek 300.000 zł. Powinni-śmy się domagać, aby dom przyrmasowej pra-cy ostatecznie powstał. Nistylko praktyczny cel osiągnie się tym sposobem, ale i cel sty-żny. Ci ludzie, włożący się po kraju i pró-żniący, strzegący przyrmasowe zaście, a z drugiej strony chodzą także o dzieło, któ-re przez brak zajęcia demoralizują się. Pań-stwo powinno zapobiegać wyrastaniu zbrodnia-ry. Wszak taki zbrodniarz lub włóczęga dziś państwo bardzo drogo kosztuje, bo po schwy-taniu go nie pozostaje nic innego jak tylko zamknąć, zbadać przynależność i odstawić stu-pać do gminy przynależności. W ten spo-sób sprawa się pcha i jak koło wieszone zno-wu wraca do Lwowa, bo szpasmowani wracają znowu do Lwowa. Na szpasmowitość wydaje się znaczne sumy, a nie osiąga ona celu, warto-by je inaczej zastosoować.

„Dalszą piękną sprawą, jest sprawa pre-stacyi szkolnych. Postarano się wprawdzie nie-dawno o to, aby ulżyć w tym względzie gim-nom wiejskim, (wniosek St. Badeskiego) ale o miastach zapomniano, pomimo, że p. Frucht-mann posel ze Strzyi, sprawę tę wycozperując w Sejmie przedstawił. Gmina m. Lwowa pla-ci na szkoły stosunkowo daleko więcej niż in-ne miasta. Byłoby jej obowiązkiem płacić co najwyżej 12 pot. od podatku, które wynoszą 1.600.000 zł. Tymczasem 260.000 zł. płaci się tylko na szkoły ludowe, a czterysta kilkadzie-siat tysięcy na resztę szkół, a więc w ogóle pół miliona. Istnieje wprawdzie przepis, że je-żeli gminy nie mogą poddać szkolnym presta-cyom, to kraj ma tę sprawę uregulować, ale omylił się tylko dla bardzo małej liczby gmin. Starek się trzeba, aby i fundusze kraj- do tej prestacyi się przyczyniały.

„Dla powiększenia dochodów m. Lwowa porusza kwestyę dodatków do taks przemożnych (Uebertagungs-Gebühr), do ekwiwalentów i do taks spadkowych, od wypadków, przekraczają-cych pewne maximum. Chodzi o to, aby odpo-wiednie czynności konstytucyjne upoważniły gim-nie do pobierania tych dodatków. Wreszcie po-rusza w Sejmie sprawę tego ogromnego cię-żaru, który gmina ponosi na kwatrumki.

„Zaznaczam wszystkie te kwestye tylko przykładowo. Wykazuję one dobitnie, że słusznem jest zapatrywanie radnych, którzy mi-astochcieli do zgłoszenia kandydatury, iż poslem m. Lwowa powinien być człowiek fachowy i gruntownie obznajomiony ze sprawami Lwowa. Ja poznałem te sprawy gruntownie i będę miał sposobność poznawać je ciagle. Sądzę zaś, że jeżeli reprezentanta miasta powierzył mi ster spraw miejskich, to mogą także zastąpić inter-esa miasta Lwowa w Sejmie, a nieraz zdawa-łem już egzamin, że pracować dla sprawy pu-blicznej umiem”. (Huczo brawa).

Interpelacyi było dwie. Dr. Obmiński za-pytał, jak się kandydat zapatruje na naukę je-zyka niemieckiego w gimnazjach. Podobno bo-wiem kandydat raz wypowiedział przekonanie, że najlepiej by było jeden z przedmiotów n. p. historyę udzielić w języku niemieckim. P. Dziś-lewski zapytał, czy kandydat secho zaopie-kował się sprawą mającej się założyć akade-mii handlowej we Lwowie, oraz czy nie uwa-żałby za stosowne poruszyć w Sejmie myśli za-łożenia szkoły górniczej na politotechnice. W Ga-licyi bowiem kwitnie przeważnie przemysł na-fitowy i górniczy i tylko ten przemysł przy-jeżdża nam zagranicą, tymczasem w kopalniach naszych n. p. w Słobdzie rungarkiej nie ma inżynierów Polaków, chociaż są Hanowerscy, Francuzi, Anglioi i t. d.

Na pierwszą interpelację odpowiedział p. prezydent, że istnieje raz prywatnie oświad-czył się za udzielaniem historyi w języku niemieckim. Teraz jednak zmienił przekonanie, nie co do potrzeby większego pielegnowania języka niemieckiego w gimnazjach, lecz co do sposobu zarządzania tej potrzeby. Jak to ma się stać, na to narazie stanowczo odpowiedzi dać nie może, dosyć, że udzielanie historyi w języku niemieckim nie byłoby wskazane. Co się tyczy akademii handlowej, oświadczył p. prezydent, że sprawy tej nie spusi o oka.

Rząd chce zważyć ciężar kosztów tej Aka-

PASIERBY

Powieść na tle współczesnem
przez
Anatola Krzyżanowskiego.

(Ciąg dalszy).

Nie domyślając się jeszcze w słowach tych akryty aluzji, Zygmunat patrzył z ozięłą pewną na sędziwą postać starca, którego barki pochy-lone, białym kitlami okryte, głowa siwa i wiel-ki w srebrny patryarchalny, typowe nosił cochy. Sześciu szarych „borak” łagodził w domowym otoczeniu, ciemne też jego oczy, surowe zwykle, patrzyły w tej chwili przenik-liwie, lecz i żyłczośnie zarazem z pod wielkich brwi krzaczystych.

— Czy ty Zygmunu nie za często bywasz w Annapolu? — rzucił nagle.

Młodziemko zmieształ się lekko.

— Nie żebym ci z tego zarzut robił, broń Boże! Młodość potrzebuje towarzystwa i roz-rywki, ale, ale...

— Dokonasz, stryja.

— Ale czy przyszło ci na myśl, że zajmu-jąc się tak jawnie panną Miłą, zaciągasz pewne względem niej obowiązki? Lękam się mój chłopozie, że ożarne jej oczy zabiorą mi ciebie zbyt prędko.

— Mój stryja, nie pomyślałem nawet o tem.

— Phi! Nie myśli się nigdy o takich rzeczach, bo rozum jest i będzie zawsze błasnem sercem. Inaczej, ożybyś nie wiedział, że miłaz ob-jętnie skarby prawdziwy, by chwycić za świecą-ey klejnoty.

— Skarb? Nie rozumiem nawet.

— Zapewne, że taka Ania Sławińska, to

skarby nieoceniony, a ty bezwiednie może ra-nisz ją ciagle lekceważeniem. Już to mają słusznosc na Wschodzie, że stwórcą popelił dwa błędy, tworząc złoto i piękną kobietę. Mi-ła jest zbyt piękna, typ taki przypomina mi zawsze wielkie miasto: łatwo niem zawiadnąć, ale trudno na własność utrzymać.

Zygmunat roześmiał się wesoło.

— Śmiejesz się? — podjął starzec.

— Tak. Zatrzymywanie bowiem na własność gruntu tego nie leży w moich zamiarach.

Brwi Dowburta zięrzyły się.

— A więc dla czego nie odstępujesz jej ciagle? Dlaczego zaślepiony lekceważyż Anną a poddajesz się tak jawnie urzokowi tanej?

Zygmunat powstał, wyprostował się i do okna zbliżył.

„Dlaczego? dlaczego? — rwało mu się na usta — dla stłumienia wspomnień. Dla o-derwania myśli od istoty, o której mi marzyło nie wolno, bo między jej a mojem życiem prze-paść wykopal!”

Nie wyrzekł tego jednak, wiedząc, że wy-rzucit podobny zraniliby do głębi starca. Dla-czego? Pytanie to proste wydało mu się nieubla-ganem sztyderstwem, w obec którego chęć po-jechania do Annapola pierzchnęła od razu.

I — nie dając odpowiedzi — stał wpatry-ty framugę okna, zapatrzywszy napozór w prze-strzeń, w rzeczywistości zaś dyskusując głąb własnej duszy. Walczyły w niej znów dwie odwieczne potęgi: Ormuzd i Ahriman, światło i ciemność; uduchowiony świadomy siebie pierwsiatek miłości i porwy krwi, który na samo wspomnienie wrażeń, doznawanego pod spoj-nięciem Miły, falą gorącą na mózg mu uderzał.

Postać jej pognęta, tętniąca życiem, bijąca ża-rem namiętnego temperamentu, stanęła obok

idealnej główki, o profilu greckiej bogini i spoj-zeniu jak toń czystem a jak jutrzenna jasnem i przejrzystem. „Życie i marzenie” — porównał je niegdyś — Tak, życie i marzenie. Młodość jego życia pożądała, chciała przyłożyć usta do czary i pić, pić, choćby do metagów, byle raznaż rozkoszy upojenia; dusza idealistki jednak żniła o uczucie głębokiem a podzielanem, rwała się ku poezji i marzeniom, ku lepszej ożasce istnienia.

Pułkownik Dowburt patrzył tymczasem badawczo na milozącego synowca, a pod kra-yczystemi jego brwiami zapalały się iskry, w pier-siach zaś burza zbierała.

— Jeżeli to zabawka, Zygmunco — rzucił wreszcie porywozo — to ostrzegam cię, że ją za daleko pozwallasz!

— Za daleko?

— Tak. Nie igra się do tego stopnia z ogniem w domu, który na szacun

demii na fundusz krajowy i na gminę. Obliczono, że kosztowałaby ona 30.000 zł. rocznie, z których 1/2, a ponadto kraj i gmina. Oczekuje się, że budżet ten będzie się zwiększał, aby miasto było w stanie zapłacić. Że rząd projektował jednakże na ceryo się wziąć, widząc, że chce na nią zbudować budynek seminarium. Co się tyczy szkoły górniczej, to kandydat postawił w Sejmie odpowiedni wniosek.

Huczni oklaskami połączono kandydata, gdy schodził z trybuny, a w całym zgromadzeniu złożono, śmiało rzecz mówiąc, z najinteligentniejszego żywością Lwowa, dostrzegano się szczerze zadowolenie z tej mowy.

Na koniec zgromadzenia p. przewodniczący, dr. Małocki, oznajmił obecnym, że na tem odrzucono komitetu nierzadkie jest stwierdzenie, a o uchwałach, jakie komitet powołał, wyborcy zostaną niebawem zawiadomieni.

Piszę nam z Wiednia 23 października:

Obrazy w komisji budżetowej postępują żółtym krokiem. Zaliczamy pewną część budżetu ministerium finansów, komisja na swym jutrzejszym posiedzeniu przystąpi do obrad nad budżetem ministerium sprawiedliwości, który zwykłe na porządku dziennym staje jako ostatni. Prezes komisji budżetowej oświadczył wczoraj, że zamierzał na jutrzejszym posiedzeniu podać pod rozprawę pierwsze pięć artykułów budżetu (dwór, kancelaria cesarska, Rada państwa, trybunał państwowy, rada ministrów), lecz zaniechał tego zamiaru, ponieważ referent hr. Palffy oznajmił, że nie może przybyć na jutrzejsze posiedzenie. Artykuł budżetu o radzie ministrów zawiera także fundusz dyspozycyjny, który ma dostarczyć pretekstu do dyskusji o sytuacji politycznej. Oczekiwano dyskusji także w komisji nie ma żadnej praktycznej doniosłości, a nawet odrzucenie tego funduszu przez komisję nie przesądza wcale o nędzy państwa. Z faktu jednak, że ponownie odrzucono dyskusję polityczną i to w skutek oświadczenia hr. Palffygo, członka klubu Hohenzollerna i jednego z najświetlejszych i najbardziej szlachetnych do gabinetu posłów konserwatywnych, wynika, że nie tylko dotąd toczą się poufne rokowania ze stronnictwami, zwłaszcza z niemiecką lewicą, ale także, iż jest pewna nadzieja, że te rokowania doprowadzą, że albo ostatecznie stronnictwo śanieha opozycyjnej demonstracji w komisji, do czego też nie ma żadnych innych powodów, prócz rozdzielenia głosów dziennikarskich, albo też prawie skrzydło niemieckiej lewicy już w komisji dobitnie zaznaczyło, że nie myśli lewemu skrzydłu towarzyszyć na opozycyjnej wyprawie donikiszockiej na... wiatrak. *„Les vrais acteurs de l'histoire ne se trouvent pas toujours sur la scène, il faut souvent les chercher dans les coulisses“*).

Także w parlamencie żyć często układy poufne stanowią ważniejszy czynnik, niż dźwięczne mowy — w pełnej izbie albo w komisji. W każdym razie byłoby rzeczą w interesie państwa podjąć, gdyby się udało przywrócić to kontaktowanie parlamentarnej, która istniała w październiku roku zeszłego i która nie mogła jedynie dlatego stać się niemożliwą, ponieważ p. Lusger został wiceprezidentem Wiednia. Zresztą świeża odświeżała się ośmiu radnych kandydatów do 6ciu mandatów sejmowych Igo, Kyrkula, Kronawettera, Filipowicza, Ofensera itp. „Confus radicales“, przepełnione namiętnością szacunkami na stare stronnictwo liberalne, powinna ostrzedz niemiecką lewicę i wyznaczyć jej, kto właściwie skorzysta z jej przeobrażenia w stronnictwo postępowo-opozycyjne. Wspólna walka wszystkich żywołów umiarkowanych przeciwko radykalizmowi dziś jest nie mniej konieczną, jak przed rokiem, a z pewnością nie będzie ułatwioną dywersją przeciwko gabinetowi, z której skorzysta jedynie radykalizm.

Korespondencje.

Warszawa 23 października.

Zaczynam od kroniki ślubnej z naszego świata literackiego. O śmiejcie archeologów s. p. Franciszka Martynowskiego, naturalnie musiał już donieść *Przegląd* na innem miejscu, powiem tu jednakże coś o jego życiu, należy się obywateli stowarzyszenia „Spółnia“, które miało na celu krzewienie przemysłu krajowego, redagował też organ tego towarzystwa p. t. *Spółnia*. W Sienawie ks. ks. Czartoryskim uportadkował bibliotekę. Do Warszawy powrócił w 1880 r. i najprzód wywiercił karę ostatecznego więzienia, za nabywanie się do służby wojskowej i przebywanie bez paszportu za granicą, a potem oddał się całkowicie zajęciom literackim i objął redakcję *Przeglądu bibliograficznego archeologicznego*. Oczapismo to upadło później w skutek braku prenumerat. Głównym przedmiotem prac s. p. Martynowskiego było starożytność krajowa w najrozleglejszym zakresie; osobliwie waznie umiłowiał pamiątki dawnego budownictwa i sztuki zastosowanej do rzemiosła. Nie poprzestając na odnawianiu, opisach i obronie zabytków sztuki przed złymi niszczycielami, zagrzewał gorąco do nadawania swojskiego piętna artystycznego wyrobom rękodzielniczym i sporo wzorów podawał. Poruszał też często bieżące sprawy ekonomiczne, dotyczące zwłaszcza architektury, rzemiosła i bytu włościan.

Osobno wydał s. p. Martynowski zajmujące dzieło, rodzaj szkiców i obrazów pt. „Z domu i świątyni“, a potem „Na praelomie sztuki polskiej“, „O karcerze“, „Ratujmy się póki czas“. Z innych rozpraw jego, bardzo ważne są prace: „Wykopiska w Sienawie“, „Lwów wobec sztuki“, „Poranek sztuki w Polsce“, „Z dziejów polskiego malarstwa w XVI wieku“, i „Charakterystyka stylów“. W rekopiście pozostawił przygotowane zupełnie do druku dzieło pt. „Zarys dziejów sztuki w Polsce“. W ostatnim czasie zaproszony został do Częstochowy, przez tamtejszy zarząd klasztoru na Jasnej Górze, celem opisanie i skatalogowanie skarbcia klasztoru. S. p. Martynowski umyślnie przeniósł się do Częstochowy, pracę swoją doprowadził do końca i nekany od długiego czasu choroba piersiowa, dokonał żywota niemal przy biurku, przy pracy nie dobiegłszy jeszcze lat pięćdziesięciu.

Pisałem już w moich korespondencjach o *) Główni aktorowie historii nie zawsze się znajdują na scenie, często trzeba ich szukać za kulisami.

wprowadzeniu u nas monopolu wódczanego. Reforma ta stoi już za drzwiami Warszawy. W całej, że się tak wyrażę, procedurze „picia“ są już gruntowne zmiany. Moralisci naprawdę utrzymują, że z wprowadzeniem monopolu wódczanego, zmniejszy się konsumpcja alkoholu, a więc zmaleje i pijanstwo. Różowe to może nadzieje, ale zawsze lepsze od pesymizmu.

Podług nowej reformy, Warszawa wśród swoich okopów, razem naturalnie z Pragą, posiadać będzie 64 rządowych zakładów spirytusu. Teras mamy w mieście naszym i na przedmieściach przeszło tysiąc szynków, a w nich, oprócz złej wódki i lihego piwa, uprawia się stryczyństwo wszelkiego rodzaju i „nawet“.

Lekarze tutejsi, zajmujący się naukowo i gorliwie higienicznymi kwestyami, utrzymują z całą stanowczością, że 40% zgonów w Warszawie na katar żołądka i białek pochodzi z picia fałszyfikatów spirytusowych. Z istniejących obecnie destylarni wiskich, dwie tylko pozostaną i będą sprzedawać wyroby swoje za pośrednictwem rządowych składów spirytusu — reszta, interes swoje zlikwiduje.

Pod nazwą sponalnym tytułem: „Wystrawa złożeń“, tutejsze Towarzystwo ogrodnicze otworzyło wystawę plodów ogrodniczych, jesiennych. Wystawa trwała tylko trzy dni, że jest tyle, ile było potrzeba czasu na skośmowanie konkursowych faktów.

W saloni artystycznym otworzono także wystawę konkursową krajoznawstwa, na którą nadesłało wiele dzieł istotnej wartości artystycznej. Wystawa ta jednak nie dorównywała świeko również otworzonej wystawie a nas okazyjącej „konie w malarstwie polskim“. Znajdują się na niej same tylko dzieła artystów żyjących. Wystawa ta robi dobre wrażenie i jest się czemu przypisywać.

W teatrach warszawskich nieco więcej zapamiętało ożywienia, szczególnie na deskach teatru Rozmaitości od czasu, jak reżyserję objął p. Ładnowski.

Drugą premierą po otwarciu zimowego sezonu w Rozmaitościach była komedia Ernsta Wildenbrucha p. t. „Skowronek“. Główną rolę przebrał p. Kemper. Komedia ta za poprzedniej reżyserji przeszła kilka lat i nie mogła się doczekać wyświeślenia. „Skowronek“ centu jest na gruncie speyalnie niemieckim i dlatego wiele w tej komedii sensu i sytuacji, dla naszej publiczności, wydaje się obsem i dziwnym. Swoją drogą Wildenbrucha należy do najlepszych dramaturgów niemieckich ostatnich doby i nasytają go w Sienawie „pośmiedych“. U nas, jednak, w Warszawie, ogromnie razi zaśmieszają prusko-brandenburski patryotyzm tego autora — dlatego i „Skowronek“ przyjeżdża i wyfrunie on niezadługo ze stałego repertuaru.

Ogłoszony przez redakcję tatarskiego *Kuryera Codziennego* konkurs na powieść, którego termin już się ukończył, przedłużyła redakcja aż do 1 stycznia 1897 roku, a to z tego powodu, że nadesłało się prawie pięć utworów i to po bliższym ich rozpatrzeniu do tego stopnia słabych, że się nie kwalifikują nawet do wspólnego czytania.

Zrana stajnia wyświogła s. p. Ludwika hr. Krasińskiego, została zwiniona, a za konie, nabyte przez różne osoby, wpłynęło przeszło 100.000 rs. Konie te biegają na różnych torach w ciągu tylko jednego roku wzięły 325.000 rs. Cyfra poważna i wazująca, jakie poprzecznie Ludwik hr. Krasiński miał z wyświogów dochody.

Rzym 19. października.

Ojciec święty, który cieszy się ciągle jak najlepszym zdrowiem jest też niezmordowanym w pracy, udzielając codziennie licznych posłuchań, konferencji z kardynałami i odpowiadając często mszę św. w swej prywatnej kaplicy, do której przypuszczano bywa po kilka osób z dyplomacjami i arystokracją rzymską. W ostatnich dniach ofiarował Leon XIII 5.000 lirów, przeznaczonych na zapomogi dla jeńców włoskich, o których ryokiem uwolnienia przez Me-nelika krąży ciągle uroczyste wieści. Szereg prelatów i księży kościoła, z którymi Ojciec święty długo wspólnie pracował, coraz bardziej się przeczadają. Wskutek tego natępują w kolegium kardynalskiem ustawiczne zmiany, lecz pomimo nich, jeden duch, jedna myśl ożywia tę najwyższą instytucję kościelną, a nią są idea i szlachetne dążenia papieża. Dopiero co zamknął się mogiła nad trumną Kajtana Ruggieri, 114 kardynał a za pontyfikat Leona XIII — a już po wiceom czasie obiegają pogłoski o poważnej chorobie kilku purpuratów. Wazna zasła zmiana w kongregacji Indeksu. Następcą dotychczasowego jej prefekta kardynała Vannutelliego został kardynał Steinhuber, Niemiec, z zakonu jezuitów. Uchodzi on za osobliwie energicznego i nieprzejednanego w stosunkach z rządem włoskim, kiedy natomiast jego poprzednik jest usposobienia więcej pojednawczego. Kardynał Vannutelli otrzymał nominację na prefekta kongregacji biskupów. W składzie gwardji szlacheckiej papieskiej wakuje kilkanaście miejsc, a Leon XIII. wydał rozporządzenie, aby dopełnić gwardję do liczby 100. Jak wiadomo kandydat winni wykazać się nieskazitelnością prowadzeniem, szlachetstwem, przez ostatni pokolenie i dochodem rocznym 2.000 lirów. Płaca gwardzistów wynosi 250 lirów miesięcznie. Prócz tej gwardji jest jeszcze gwardja szwajcarska, rekrutowana wyłącznie w katolickich kantonach Szwajcaryi.

Pragnę jeszcze powrócić kilku słowom do ukończonego świeżo kongresu antymasońskiego w Trydenzie. A chodzi mi zwłaszcza o to, że dzienniki wolnomularskie i skrajnie liberalne starają się go zbyt miłoszeniem, obniżają jego znaczenie i dlatego podają fałszywe o nim wiadomości. Doniosłość tego powszechnego kongresu, który przybrał imponujące rozmiary polega na tem, iż dał początek szerokiej organizacji w walce z sektą, której rozkładowa działalność społeczna we Włoszech opłakanie wywołała skutki. Tutaj, gdzie masoneria od lat 25-ciu bardzo się rozpowszechniła, stała się powodem ekonomicznej i moralnej ruiny. Wprowadzenie chrześcijańskiego ducha do ekonomii politycznej narodów, będzie jednym z głównych zadań katolickich kongresów.

Od osierca wychodzi tu publikacja miesięczna, pielęgnująca speyalnie sprawę polonizacji się z Rzymem Kościołów wschodnich. Nazywa się ten miesięcznik *Bessarion*, od nazwiska urozonego kardynała z XV w. Jana Bessariona, Greka, który oświecał był gorącym poparciem tej sprawy. Publikacja rozpoczyna się wierszem łacińskim Leona XIII do Matki Boskiej, wzywającej kościoły do zjednoczenia się. Obok tekstu łacińskiego znajduje się tłumaczenie greckie, dokonane przez jedne-

go z kanoników laterańskich. Miesięcznik zawiera również artykuł o pośrednictwie Ojca św. w sporach międzynarodowych. Jak n. p. w r. 1886 o wyspę Karoliską między Hiszpanią a Niemcami, lub też w r. b. między Wenecją a Anglią. Ów Bessarion, po którym znajdują się pamiątki w klasztorze bazylikańskim w Grottaferracie pod Frascati, urodził się w Trebisondzie w 1403 roku, wystąpił na kongresach w Ferrarze i Florencji jako delegat Jana VIII Paleologa, cesarza konstantynopolańskiego. On to wysłał Zofię Paleolog z Iwanem III. Wasylowiczem, sprowadzając się, że małżeństwo to przynosił się do zjednoczenia religijnego. Umarł w 1472 roku i został pochowany w kościele św. Apostołów w Rzymie, gdzie ma nagrobek.

Jestemny prawdziwie w przededniu świąt bin księża Neapla, ale darmoby kto szukał jakiegoś entuzjasmu lub inicyjatywy publicznej w celu uoczenia młodej pary. Wszyscy ogłaszają się na program urzędowy, który, pomimo tylu sporów i zabiegów, wyszedł bardzo skromnie, choć nie brakło ani pieniędzy, ani dobrej woli. Jedyna nadzieja, że oszaki dworskie, wielki przegląd wojsk, seranady na oszołnowców ozdobią ów program jawny i bez gustu, w którym jedynie śladami, obiady i kolacje następują po sobie z godną podsiw systematycznością. Nawet w handlu zaślubiny nie wywołały wcale żywego ruchu. Tych aielozonych drobnotek, opatrzonych portretami bohaterów dnia, a których se granicą, zwykle jawia się tak wiele w podobnych okolicznościach, tu ani śladu i śladem znaleźliśmy odnośną kartę postową z portretem młodej pary, sporo fotografii po wystawach sklepowych i kilka mniej lub więcej niemiłych prób najmłodszych malarzy zrobienia sobie reklamy z fotografią osznowców księżki.

Wśród najrozmaitszych podarków, o których zapominają dzienniki, zwraca uwagę dobrane obmyślane upominek Giantaro, miniatury ciwisty. Są to trzy albumy, z których pierwszy zawiera autografy najrozmaitszych uczonych i literatów włoskich, drugi utwory muzyczne najlepszych kompozytorów, trzeci zaś wyborowe rysunki i szkice malarzy, rzeźbiarzy i architektów narodowych. Duko się też do mowy o upomniku cesarza Wilhelma. Ma to być obraz o treści obmyślanej przez cesarza podczas jego ostatniej wyprawki do Włoch, z której pamiętkiem jest spotkanie się jego z królem Humbertem w Wenecji. Naturalnie, jak zwykle, z okazji tak ważnych wypadków nie obeszło się bez burzy, oczywiście w siankowate wody. Oto królówstwo wyszła już dany dworu dla przyszłej następniczki tronu, ale w ich liście nie było ani jednej damy rzymskiej. Piemont, Sycylia, Florencia są reprezentowane, a Rzym nie. Z powodu tego wybuchł formalny rozkosz między tutejszą arystokracją. Księżna Gaetani oświadczyła swolom komitet dam rzymskich, aby obmyśliła podarunek ślubny, ale wszędzie spotkała się z grzesną odmową. Wy-mówka, zakrywająca prawdziwą przyczynę użnawania się od udziału w uroczystościach. Mówią nawet, że większa część dam, które miały pretenzję, aby nie być pominiętymi, została na wilegitarze i ukazała się tutaj dopiero po ślubie. Jak sobie da radę teraz ks. Gaetani? Nie wiem, bo podarunek trzeba dać i musi być komitet. Najlepsze z tego wszystkiego, że Włosi dotąd nie wiedzą, jak dynastyja cesar-nogórka i sama księżniczka natywa. Gasyty, karty pocztowe, wiersze okolicznościowe, wszystko to wci napis: „księżniczka Petrowicz“, „Helena Petrowicz Niogosa“. Wycofawszy gdzieś nazwisko ks. Mikołaja, Mikołaj Petrowicz Niogosa, publiczność, a nawet gasyty, nieznające wywozów osznowców, wzięły słowo „Petrowicz“ (syn Piotra) za nazwę rodową. Kiedy się ukaze księżniczka w Rzymie będą wołać: „Elvira Petrowicz!“ Wyobraź sobie zdziwienie osznowców.

Generał Baldissera wypracował plan nowej organizacji wojskowej dla zalogi afrykańskiej, odpowiedniejszej do warunków topograficznych kolonii. Opiera się ona głównie na dyloakacji, pozwalającej na zapewnienie sobie licznych podstaw działalności, z których promieniami roztawiane będą posterunki na umiarkowanych przestrzeniach i skomunikowane z sobą telegramem. Mają być jeszcze ustanowione bataliony mieszane, to jest składające się z żołnierzy białych i oszarnych, a to dla podniecenia emulacji i otrzymanie większej jednolitości w wojsku. Dla utrzymania bezpieczeństwa publicznego masiel jen. Baldissera zażądał wzmożenia korpusu karabinierów i pomnożenia ich posterunki na pograniczu. Patrole włoskie napotykały nieustannie bandy rabusiów, którzy przekraczają granicę, szukając łupu. Wobec wojska jednak bandyci ratują się ucieczką, nie stawiając oporu. Również schwyty, jak również i szpiezy, których nie brak, oddawiani są do Asmary, gdzie ich poddają śledztwu.

Dzienniki tutejsze donoszą, że znany pułkownik angielski, Slade, który już sześć razy w syn przybył dłuższy czas w Erytrei, jako wysłanie rządu angielskiego, ma być wysłany obecnie do Abisyrii w speyalnej misji. Nie wiadomo jednak, jaki jest właściwy cel wyprawy, jedni mówią, że wyprawa ta jest w związku z wicezną kwestją jeńców włoskich, drudzy, co do prawdy podobniejsze, że chodzi o wzmożenie wpływów angielskich przy Me-neliku, choć podobno w Abisyrii Anglia nie oiazy się zbytby popularnością. Poważne pisma włoskie, jak *Stampa*, *Messenger* i inne, podają wiadomości, że Anglia na wódt Francyi i Rosyi zgodziła się miała na wysłanie swego przedstawiciela do Abisyrii. Reprezentanci przez grzesność względem Włoch, wysłani być mogą dopiero po zawarciu pokoju między Włochami i Abisyrią.

Ceny zboża.

Wiedeń, 21 października.

Przed kilku miesiącami już zwracałm uwagę na tendencję targu zbożowego i prze-powiedział, że mimo wszelkich wysiłków spekulacyi i pośredników musi ona w bieżącej kampanii być zwykłą. Przewidywanie to zbieżyło się. Nie tylko Ameryka i Rosya poniosły dotkliwe szkody w samym okresie zbiorów, nie tylko kraje importujące, z wyjątkiem jednej Francyi, wycofawszy wszystkie zapasy z roku zeszłego, a w tym mały stosunkowo zabrawszy sprzęt, z coraz większym występowaniem o ziarno, ale na dalekim Wschodzie, w Indjach, głód szanował w całych prowincjach i Anglia musi tam wysłać mąkę, którą po oszosi sprowadza z Węgier. Znowu więc po-kazało się, w jak dwuznaczny sposób prasa, wysługująca się giełdom zbożowym, mami opi-

nie publiczną. Czytaliśmy, że Niemcy są dostatecznie zaopatrzeni, że Ameryka ze spekulacyjnego tylko punktu widzenia znaczenie zbyt nisko swoje zbiory, że wiadomości z Rosyi są niepewne, że w krajach półwypu Bałkańskiego urodzaj był wielki i w Węgrzech mało o-mniejszej, niż w roku zeszłym itd. O do Wę-gier urzędowe cyfry ministerstwa rolnictwa sadęły szara kłam tym optymistycznym ładem-niom. O zbiorach zaś innych krajów i ich sto-sunku do zapotrzebowania ziarna w Europie najlepsze wydały świadectwo ceny żądane i — płacone. Walka między konsumentami a raszej ich pośrednikami a rolnikami trwała zresztą dość długo. Rolnik potrzebuje pieniędzy zaraz po zbiorach, bo musi płacić raty bankowej i po-tyoski prywatne i na tem opiera się cała stru-ka robenia kursów na giełdzie z początkiem każdej kampanii. Przewlekaniem koniecznym nawet zamówień oheano kursa obniżyć. Rolni-cy jednak nie utapiili tym razem a konsumery tam raszej potem skupować musieli. Tak więc kursa podkoczyły o 85 centów przy życie a o 1 złr. 70 ct. przy pszenicy. Zito zwłaszo-za a jeszcze szanse dość wielkie a i przesena nie tylko nie może spaść w cenie, ale co naj-mniej — zdaniem szanowców targu — o jakieś 5 prot. jeszcze się podniesie, jeśli nie przed zamknięciem seglu, to z pewnością podczas kampanii wiosennej. Doniesieniem giełdowym, które daje tylko obraz rachy ostatecznej, waznego, nie można zbyt dfać.

Wiedeńska giełda do reszty straciła swe znaczenie. Sprzedano n. p. dziś 3500 centnar-ów zboża (oczywiście nie a dostawa istotna, ale tylko na rękę kuraw), ale tylko dlatego, że z Budapesztu przyszły wiadomości, iż obwołano popyt tam był słabszy. Nie można jednak zapominać o tem, że Anglia i Indye za-kapily w młynach węgierskich bardzo wielkie ilości maki, którą te młyny dostarczają mają do wiozny. Młyny powoli tylko zaopatrywać się mo-gą w ziarno i nie co dzień kupują. Potrzebę ich jednak do dziś nie są jeszcze pokryte. Już ten jeden szczegół musi wywarć na targ po-wien wpływ. Rumunki i serbski dowód idnie po oszosi do młynów na makę przeznaczoną do eksportu a węgierszy produkcji zboża będą przez kilka miesięcy mniej odczuwali konku-rencyę zagraniczną.

W Niemczech jest taki brak psazy, że wszystko, co tylko się dało, dośięgnięto z Wę-gier i Austrii i kukurudza wskutek ciągłego popytu na wszelkimi surogatami psazy dla by-dła, znowu podnosi się w cenie.

Dla Ameryki wynik żniw tegorocznych ma doniosłość nadzwyczajną. Stany Zjednoczo-ne żądają złota za swe zboże. Odpływ tego kruszon z Londynu nie ustaje. O dzień oco-kują więc wiadomości o podniesieniu stopy procentowej banku angielskiego. Nie wiele to jednak pomoże. Chociaż złoto a banku nie od-pływie, to jednak z wolnego obiega dostanie się do Stanów Zjednoczonych. Podniesienie stoli stopy procentowej dotkliwym jest oisem dla całego kapiełstwa eskontującego swe weksle i przekonano się ono może obecnie, iż nie zawsze złota waluta jest tak wielką wygodą. Gdyby można płacić srebrzem lub złotem, kupiec nie odczułby tego, że w Ameryce zboże podrożało. Takim to zbiegom wypadków ma dziś weksel handlarza baweln, czy żelaza mniejszą war-tość, niż przed kilku miesiącami. Weksel z pe-wnością nie stracił na wartk, ale banki, owe składy złota, boją się w ruch pusić ten kru-szacz. Oraz jasniej pokazuje się, że waluta złota jest właściwie walutą papierową, bo kruszon nigdy i nigdzie tyle nie ma, aby nie obawia-no się jego ubytku.

Dziś właśnie w Londynie naradzał się mają nad podwyższeniem stopy procentowej. Sytuacja na targach pieniężnych jest bardzo naprężona. Papiery tureckie, hiszpańskie wku-tek smutnych stosunków finansowych w tych krajach d. tkliwie spadły. Francya poniewa szkoda na setki milionów, a zwłaszcza kapita-liści paryscy. Równocześnie akcje min złotych w Afryce spadły na wiadomości o zmniejszeniu eksportacyi i w skutek wyczerpania kilku spe-kulantów, których poyoye musiało zlikwidow-ać. Giełda wiedeńska w tej przykrej chwili, jak już stęknęła dawniej, odwołuje się do — rol-nictwa. Jest to stały frazes spekulacyi giełdo-wej i dlatego stale go za nią powtarzają musi-my. „Zboże się wywiezie“, „Ceny ziarna idą w górę“, „Koleje mają bardzo wiele trans-or-tów“ i t. p. A więc? Wieg z tego wynika, że akcyje banków mają się podnieść. B. jeśli wpły-wy pieniądza, nie traktuje naiwnych, którzy te akcyje zakupią i to po cenach wyższych.

Z izby sądowej.

Stanisławów 23 października.

(W obronie cze).

Korespondent ze Stanisławowa donosił Szanow-nej Redakcyi, że w procesie p. Natana Seinfelda, wicedyrektora tutejszej kolei, przeciw p. Błażowskiemu, świadkowie zeznawali na korzyść p. Błażowskiego, tj. potwierdzali, że p. Błażowski istotnie zniewolił czynnie dra Seinfelda. Mogą Szanowna Redakcyę zapewnić, że nikt z przeszłości nie ty-choczas świadków zeznania takiego nie słychał, ani tego uczynić nie mógł, gdyż żaden z nich owego zeznania nie widział, a tylko słuchany jako świadek p. Orski wyraził się, że ma przekonanie, iż takie zeznania między p. Seinfeldem a Błażowskim musiały mieć miejsce. Ponieważ jednak subiektywne prze-moczenie p. Orskiego nie jest dowodem, i znaczenia p. Seinfelda nie ma, przeto p. Seinfeld postarł się o powołanie całego szeregu świadków na stwierdzenie, że wersje rozgłaszane przez p. Błażowskiego nie miały w sobie ani krzty prawdy. N.

KRONIKA.

Lwów 24 października.

Książę Namiesnik wyjechał do Wiednia, gdzie zabawi dni kilka.

Z pobytu Arcyksiężnej Stefani w Łańcucie.

Piszę nam stamtąd: Dnia dziesięćtego o godz. 10¹ wyjechała arcyksiężna konno w otoczeniu dostojnych gości do oddalonego od Łańcuta o 22 kilometrów pałacyku myśliwskiego, Julin, gdzie odbyło się śnia-danie o godz. 1¹, na 16 osób. Po śniadaniu arcy-księżna grała w lawn tennis; powrót nastąpił o go-dzinie 6 pięcioma poczwornymi powozami do samku łańcutkiego. O godz. 8 odbył się obiad na 26 osób.

Hrabia d'Eu książę Gaston Orleanski, przybył do Lwowa, aby odwiedzić swego syna, który służy w Żółkwi jako podporucznik ułanów.

Czytelnia dla kobiet, urzędująca dla uoczenia bawioję we Lwowie poetki Maryi Konopnickiej raut powitalny dnia 31 b. m. o godz. pół do 8-mej wieczorem. Panie, któreby pragnęły wziąć udział w radzie, a zaproszeń jeszcze dotychczas nie otrzy-mały, zechcą zgłosić się do Czytelni dla kobiet (Rynek 1. 10) w godzinach od 5—7.

P. prezes Dambowski — musimy ze smutkiem donieść — jest konający.

10-dniowy kurs kucia koni we Lwowie. Oddział lwowski Tow. gospodarskiego urzędu z d. 16 listopada b. r. pod kierownictwem p. prof. Pa-wła Kretowicza 10-dniowy kurs kucia koni we Lwowie przy k. szkole weterynaryi we Lwowie. Udział w tym kursie mogą brać samiostni majstrowie i wyzwoleńi osiadelnicy konustu kowal-skiego. Niesamoznieniami otrzymają na kosztu pożywienia po 50 ct. dziennie, wielu z nich otrzy-mać mogą przy końcu nagrody w narzędziach ko-walskich. Chcący brać udział w tym kursie zechcą się zgłosić najpóźniej do 5 listopada b. r. do biura zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych przy placu Smolki 1. 5 I piętro we Lwowie.

Walne zgromadzenie delegatów Związku To-warzystw zarobkowo-gospodarskich rozpoczęło się dziś rano w sali ratuszowej. Przybyło nań 82 dele-gatów reprezentujących 79 towarzystw. Obrady to-czą się pod przewodnictwem p. Lityńskiego z Pod-hajki. Prezesem Związku wybrano na dalszy okres p. Stanisława Szczepanowskiego.

Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu tygo-dni obrad musiny dla braku miejsca odłożyło do następ-nego numeru.

Zakład karny przy ulicy Kazimierskiej zwiedzała onegdaj komisja techniczna, w której brał udział także p. prezydent miasta dr. Małachow-ski i po dokładnem zbadaniu wszystkich ubikacyi skonstatowała, że budowa ta znajduje się w bardzo dobrym stanie i po stosownem przebudowaniu da się gmacz użyć na pomieszczenie biur sądu krajowego cywilnego i trzech sekcji sądu miejsko-delegowanego. Ponieważ zaś obszar całego gmaczu z po-dwórami zajmuje przestrzeń dwóch morgów i 450 sążni kwadratowych, przeto oszós tego obszaru mo-żna będzie rozparcelować i sprzedać pod budowę prywatnych domów. Wobec takiego pomyślnego wy-niku badań komisji, rozpoczną się bezwzględnie ro-kowania z władzami decydującymi celem uzyskania zezwolenia na przeniesienie zakładu karnego po za obręb miasta, na Kleparów.

W Kółce odbyły się dnia 19 b. m. wybory do tamtejszej rady powiatowej. Między wyborcami kursowały trzy listy, mianowicie ks. Wojnarowski-go z Białinie, ks. Lewickiego z Wierbią i ano-nimowa lista. Komitet starosty, na którego osze stał ks. Lewicki, otrzymał zaświednie 80 głosów, co głównie przypisać należy niedawno odbytemu pro-cesowi o ruble. Do rały weszli znaczną większość kandydaci z listy ks. Wojnarowskiego.

Z Przemyśla nam piszą: We owstark mieli-śmy drugie przedstawienie teatru lwowskiego. Sen-acyjna sztuka Schnitzlera: „Młotki“ swabiła do teatru takie tłumy publiczności, że wiele osób mu-siało bez biletów od kasy odchodzić. Artysci lwow-scy grali znakomicie, to też w amfiteatrze rozległy się co chwila frenetyczne oklaski. Najwięcej ich ze-brali pania Oszpińska za swą grą pełną humoru. Pani Zimajer-Rapacka odegrała trudną rolę Krysi-ny koncertowo, jak również pani Gostyńska, która w każdej roli jest wybora. Z panów należy się palma pierwszeństwa p. Żelazowskiemu, którego zna-komita gra wywarła na publiczności głębokie wra-żenie. Doskonałym był p. Wostrowski, zaś nie wiel-ką rolę muzykanta wyznał świetną grą i charakte-ryzacją p. Ruszkowskiego, na pierwszy plan. Do wy-bornej części przyczynił się wielce p. Hierowski. Dadaś musiał, że wystawa była wspaniała.

W przyszłym tygodniu oszka nas prawdziwa biada artystyczna. Oto dyrekcja teatru lwowskie-go postanowiła uczynić zadość wyrażanym a wielu stron życzeniom i szejka na dwa przedstawienia, z których pierwsze: „Urlej Akosta“ dać będzie p. sobotę, zaś drugie „Ottello“ nastąpi w niedzielę. W obu tych sztukach wystąpi w najlepszych swych rolach pan Żelazowski. Wnosząc a licznych samó-wied na bilety, na te dwa zajmujące przedstawienia zgłaszanych, rokować im można wielkie powodzenie.

Dyrekcja miejskiej szkoły przemysłowej ob-jęła po panu Soleskim p. prof. Kazimiera Bruchalski.

Pogrzeb bezwyznaniowca. Niektóre dzienniki rozpisyją się szeroko o pogrzebie włościanina Mich-ny ubolewającego, iż odbył się „w ceremonii reli-gijnych. Czas krakowski“ — „w następu-jących wyjaśnieniu, które powinno wywołać jak naj-pełniejszą kadmę chrześcijańską. Czas pisze:

„O pogrzebie włościanina Michny donieśliśmy wczoraj krótko, że odbył się bez księdza — nie chcąc wchodzić w szczegóły drażliwe dla pamięci zmarłego. Gdy jednak z pewnych stron starano się tę przykrą sprawę wrócić przeciw duchowieństwu, a nadto jeden z dzienników krakowskich wyraził zdziwienie, iż ksiądz biskup miał odmówić pogrzebu katolickiego człowiekowi, który był katolikiem — okazuje się potrzebne wyjaśnienie. Zmarły Michno znany był jako indyferent religijny. Kościoła unikał za życia — nie mówiąc o wrogu jego apozobianim względem duchowieństwa, którego dla liżne dowo-dy. Po ogłoszeniu zakazu czytania kilku pism pie-ryodycznych i po ogłoszeniu ekskomuniki na X. Stojalskiego, nie przestał jawnie rozszargać i za-lecać pism zakazanych, pomimo iż go napominano. Przez to *ipso facto* wpadł w ekskomunię, a umie-rając nagłą śmiercią bez św. Sakramentów, umarł w ekskomunie. Jako takim duchowieństwo nie mogło i nie miało nawet prawa urządzić pogrzebu kościelnego. Przed rozpoczęciem pogrzebu zebrała się garska włościan, dla oddania zmarłemu ostatniej po-sługi, lecz ujrzawszy, iż pogrzeb jest bez księdza — wszyscy się oddalił z wyjątkiem kilku. Z tej więc strony wszystko było w porządku. Zgorzanie katolickiej ludności wywołał za to udział choć nie-liczny robotników i gawiedzi miejskiej, i to że po-chołowi przegrzewała muzyka „Harmonii“, grając melodyę Czerwonego sztandaru. Harmonia jest in-stytucją miejską, a do placenia na jej utrzymanie pociągnięto większą oszós obywatelstwa, które z Czerwonym sztandarem nie chce nie mieć do ocy-nienia, a nie myśli swym grzesiem przysporzyć się do uświętienia obchodów antykościelnych. O ile słyszymy, sprawa udziału Harmonii będzie jeszcze przedmiotem dochodzeń w łonie samego stowarzy-szenia.

P. Dzyński i towarzysze, którzy wystąpili z mowami pogrzebowymi, złą urogo oddali zmarłemu, gdyż ich wystąpienie najlepiej świadczy o ożyj to pogrzeb chołdoł.

Jeszcze raz powtarzamy, iż wobec powagi śmier-ci, wolelibyśmy o tem wszystkim nie mówić, ale smuszają nas do tego wyjaśnienia szacunki, sztero-wane przeciw tym, którzy jedynie swój obowiązek spełnili“.

L'homme masqué. Oryginalne i nader zajm-ające przedstawienie „L'homme masqué“ wabią co-wieczór liczną publiczność do sali kina portretow-ego. Ów zagadkowy artysta, igraszący kwintem i nader sympatycznie z publicznością, dziwiącą grzesność w zab-awce dotychczas nie wid-zi i sprytem przez 2 publiczność. W nied-ogodzinie a po po-łowie i o godzinie swyżkich.

Powodzi okolicach Gra-

Teatr hr. Skarbka.

W niedzielę pop. o godn. 8cuj

Biedna dziewczyna

wiodowi w 6 obrazach Kuhn.

W niedzielę wieczorem o w pół do ósmej

Baron cygański

opierka w 8 aktach Jana Straussa

OSOBY:

Homony
Conte Carnero
Barinkay
Zupan
Mirabella
Gipra
Saffi
Ottokar
Jozsi

Bogucki
Swaryczewski
Orzełski
Myśkowski
Lasocki
Kasprowicz
Radwin
Karnatowski
Kicman

Pełny: Jul. Myśkowski.

Jutro w niedzielę po raz IIgi

Banki mydlane

(Buborok)

kom. w 8 ak. z węgierskiego, Grzegorz

Cielieckiego.

W atrakcjach powinno się palić

papierosy tylko z tutejszego niemieckiego

NOWO ZAŁOŻONY**WIELKI SKŁAD NUT**

poleca

KSIEGARNIA POLSKA

we Lwowie

plac Maryacki 1. 11.

Tanie wydawnictwa Petersa,

Litoffa, Steingrübera i innych po-

siadamy zawsze w komplecie na

składzie. Katalogi wysyłamy na za-

żądanie bezpłatnie.

Kamienica 2 piętrowa wolna od

podatków, z ogrodem, widok wspaniały,

wśródmiasto, tania do sprzedania. Mi-

łowski, Hotel Zoria. 2-5

Odróżniające

prawdę od błagi!

Dwa medala srebrne otrzymał

S. W. Niemcewicz na wystawie

wiedeńskiej 1894 roku. Takim od-

znaczeniem posiada fabryka tutejsza

nie ma sobie równą. Żądać proszę Tu-

tek Niemcewicza.

Wszystko do nabycia.

Poleca się również tutejszy

z prawdziwego papieru Egip-

skiego.

4 pokoje, przedpokój, kuchnia dla 4

osób. Brzozińska 15. 5-2

Do najęcia od 1go listopada ul.

Niemcewicza (bocna Bema, 4 pokoje,

przedpokój i kuchnia z przytulnią i

łazienką. 8 pokoje i kuchnia z przytu-

łnią. 2-3

Brzytwa Arbenza z kłosa dają-

ca się wyciągnąć na całym świecie

znane z dobroci. Mają na sobie ja-

ko znak prawdziwości i gwarancję

zupelnej niezawodności.

i adres fabrykanta:

A. Arbenz Jungue.

France. Każdy sztuk,

któryby przy użyciu nie zupełnie odpo-

wiedza posiadał z wszelką gotowością

wymienione. Cena złr. 2.50. Za dodatki

klingi 55 kr. od sztuki. Do nabycia we

wszystkich lepszych handlach tej brzo-

zawy. Prospekt i świadectwa dobrowolnie

przesłane gratis i franko.

2-3

Miłom 22 4 pokoje, 2 przedpoko-

je, 2 łazienki, 2 toalety, 2 wanny, wiel-

ki ogród do użytku. 3-5

BRZYTWY ARBENZA

otrzymał do wystawnej sprzedaży dla

Galicyi

S. PIELECKI i Ska

magazyn brzozy, rowców, przyborów

mydlanych i uniwersalnych Lwów.

Znajdują się w tym czasie w Biu-

ro wydawnictwa J. Polakowskiego Lwów

ul. Karłowicza 1. 5. Nauczyciel oświe-

cenia powołał do siebie 14 letniego

Niemcewicza do obchodu 1 klasy gim-

nazjalnej, tudzież kilka Bon Fran-

cesek oraz nauczycielek z jego

kierunkiem, udzielających grę na

fortepianie. 2-3

Miłom 22 4 pokoje, 2 przedpoko-

je, 2 łazienki, 2 toalety, 2 wanny, wiel-

ki ogród do użytku. 3-5

Prawdziwe wschodnie, europejskie,

angielskie i brukselskie

DYWANY

dla salonów, pokoi, kościołów, ołtarzy

i na ścianę

w olbrzymim wyborze po zdumiewająco niskich cenach.

Warunki spłaty wedle umowy.

Wielu rycieli ozdoby cenami gratis i franko.

Portjery do drzwi i okien za parę

1.25, 1.50 zł. itd.

Firanki koronkowe po 1.25 zł.

zł. 1.50 itd.

Chodniki metr po 20, 25, 30 ct i

wyżej.

Niesmierny zapas kap na łóżka,

stoły, krzesła, DER dla koni KOŁY

do podróży i na sanie.

Osobne działy resztek chodników

i materij na meble nadto

wielu rycieli i już z mody wyszły

dywany.

Prosimy PT. czytelników, by nas

także odwiedzić i zobaczyć

albo zwrócić się raczyli piśmie do

zarządu FIU

Magazynu „AU LOUVRE“

Lwów, Sykstuska 6.

lub w głównym składzie plac Kapitulny 3.

Najlepszą marką jest

GAEDKE go**CACAO**

Wszędzie do nabycia

Naturalny zapach.

Największa siła odżywiająca. — Łatwo do strawienia.

P. W. Gaedke i Ska Berno Hamburg.

Zastępcza dla Galicyi wiedeńskiej i Lwowa: B. Roth i syn we Lwowie.

THE GRESHAM

Towarzystwo ubezpieczeń na życie w Londynie

Filia dla Austrii: Wiedeń I. Giselastrasse nr. 1, w domu towar.

Aktywa towarzystwa 31 grudnia 1894 wyniosły

koron 138,416.475

Dla specjalnego zabezpieczenia zawartych w Austrii ubezpieczeń

złożono pełną rezerwę premii w kwocie

13 milionów koron

w urzędzie płatniczym ministerstwa w Wiedniu

Dobre warunki. Niska premia. Polisy nie przepadają i nie są do obciążenia

nawet w wypadku samobójstwa i pojedyńcu.

Prospekty, taryfy i wyjaśnienia słaby

Jeneralna agencja dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie

ul. Kopernika 15 a.

Dzielnymi agentami poszukuje tak dla miast jak i dla prowincji, na stałe

placę i prowizję.

Wynagradza się wszelkie pośrednictwa w zawarciu ubezpieczenia.

Natę niezapalną

Salonową i Gospodarską

gwarantując za najlepszą jakoć wysyłam za pobraniem

kolejowem w beczkach zawartości około 180 litr

po najniższej cenie

Piotr Miączynski

Lwów Sykstuska 47.

Koc na konie z owczej wełny wspaniały

wzrostu 2-4 cali długich ma do abycia ter-

ras w jesienną po cenie 1. zł. 50 kr. za

kocę przy stawie Zarząd dóbr Zamo-

sów op. Zasów st. kol. 1 tolegr. Czarna,

Gospodynie wzięły klucznice

umiejętne do gotowania, która na go-

spodarstwie wiejskim rocznie się i tak-

wam zarządzić potrafi, poszukuje Zarząd

folwarku Krasickiego. Zgłoszenia przyjmują

właściciele we Lwowie ulica Snopkowska

liczba 46. 2-3

Ogródnik wzięły gospodarz wiejski,

rozumiejący się dobrze na uprawie

roli, ogrodu i sadu, znajduje umieszczenie

w charakterze samodzielnego ekonomicznego

właściciela lub komisarza, którego żona

zależy się kuchnią i dąży mieć pier-

wszystko. Zgłoszenia przyjmują Zarząd

folwarku Krasickiego, Lwów ulica Snopkowska

liczba 46. 2-3

Biuro nauczycielskie Morawskiej po-

lisca Niemci, Francuski, Polki szkolne,

Halicka 10. 2-3

Z częstochowy przyjmują straszny

nieubłagany wyrok z zupełnym pod-

aniem, jeżeli tak a nie inaczej być

musi. Jednakowoż prozę i na

przyszłość zostać moim aniołem

opiekunem. 1-2

Niezrównanej dobroci wino

Neszmellyer

lekkie, czyste i naturalne w bu-

telkach po 60 ct. poleca

Jan Muszyński

Lwów Rynek 40.

Z powodu wyjazdu są dwa konie

zjadane, z sarami i wózkami zaraz do

sprzedania. Bliższa wiadomość ulica Kle-

nowska 14 i 4 parter na prawo. 1-3

Kuchary tudzież ogrodników szkol-

nych w swoim zawodzie i zaopatrzonych

w dobre rekomendacje, polecać może Biu-

ro wydawnictwa J. Polakowskiego Lwów ul.

Karłowicza 1. 5. 1-2

Pracownia sukien i konfekcji daw-

skiej Any Müller ulica Kopernika 1. 5.

Zamówienia wykonuje szybko i najkwa-

litniej po cenach umiarkowanych.

Franciszek, posiadacz trzech białych

muzyk, Pallemant, Vitiell, desirant

s'offre au families distingués, „Carmen”

Piekarska 10.

Rządca

lub samodzielnym ekonom z kilku-

letnią praktyką gospodarczą, u-

zdolniony we wszystkich gałęziach

swego zawodu, poszukuje posady

od 1 stycznia 1897 na ordynarję

lub stół. Łaskawe oferty pod adre-

są Ł. P. p. Liszki koło Krakowa.

8 buhajków

Oldenburskich z obory zarodowej

w Wysocku, p. Surochów są do

sprzedania.

Pomocnika poszukuje księgarnia

S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie. Zna-

jomosć sortymentu nut konieczna. 3-3

Stanisławów, Halicka

Jablonie i grusze 5 letnie po 40 ct.

Czeresze, wino i śliwy 40 ct.

Kasztany i pigwy 30 ct.

Porzeczki, agrest, maliny 10 ct.

Piekne karafki i kielichy 50 ct.

Saparażi 1.50

Winorośla 25 ct.

Róża dwa letnie szamowe 60 ct.

Laki, Lewkoje silne 5 ct.

Karafki fioletowe, kupa 30 ct.

Włókna kapusta 15 ct.

Kiszoniki i storki 25 ct.

Bukiety i wianki.

Na ładnie składowe ogrody.

poleca

A. SCHMIDT.

Wielmożny Panie: Proszę mi zaraz przysłać dwie flaszki dla mnie niezbęd-

nego środka przeciwnego. Z poważaniem Oskarmie W. Budapest 24 maja 1896.

Gdy mi szanowny pan „MIRACULIN” tak dobrze zrobił, proszę o odwrotne

przesłanie 2 flaszek. Z poważaniem E. W. Tatarska Gwiazda 6 czerwca 1896.

Proszę o jedną „MIRACULIN” bo mi to na reumatyzm w nogach bardzo po-

maga Teresa Jakobska Praga 16 czerwca 1896.

Prawdziwie tylko z powyższą marką.

Najlepszą marką jest

GAEDKE go**CACAO**

Wszędzie do nabycia

Naturalny zapach.

Największa siła odżywiająca. — Łatwo do strawienia.

P. W. Gaedke i Ska Berno Hamburg.

Zastępcza dla Galicyi wiedeńskiej i Lwowa: B. Roth i syn we Lwowie.

THE GRESHAM

Towarzystwo ubezpieczeń na życie w Londynie

Filia dla Austrii: Wiedeń I. Giselastrasse nr. 1, w domu towar.

Aktywa towarzystwa 31 grudnia 1894 wyniosły

koron 138,416.475

Dla specjalnego zabezpieczenia zawartych w Austrii ubezpieczeń

złożono pełną rezerwę premii w kwocie

13 milionów koron

w urzędzie płatniczym ministerstwa w Wiedniu

Dobre warunki. Niska premia. Polisy nie przepadają i nie są do obciążenia

nawet w wypadku samobójstwa i pojedyńcu.

Prospekty, taryfy i wyjaśnienia słaby

Jeneralna agencja dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie

ul. Kopernika 15 a.

Dzielnymi agentami poszukuje tak dla miast jak i dla prowincji, na stałe

placę i prowizję.

Wynagradza się wszelkie pośrednictwa w zawarciu ubezpieczenia.

Natę niezapalną

Salonową i Gospodarską

gwarantując za najlepszą jakoć wysyłam za pobraniem

kolejowem w beczkach zawartości około 180 litr

po najniższej cenie

Piotr Miączynski

Lwów Sykstuska 47.

Koc na konie z owczej wełny wspaniały

wzrostu 2-4 cali długich ma do abycia ter-

ras w jesienną po cenie 1. zł. 50 kr. za

kocę przy stawie Zarząd dóbr Zamo-

sów op. Zasów st. kol. 1 tolegr. Czarna,

Gospodynie wzięły klucznice

umiejętne do gotowania, która na go-

spodarstwie wiejskim rocznie się i tak-

wam zarządzić potrafi, poszukuje Zarząd

folwarku Krasickiego. Zgłoszenia przyjmują

właściciele we Lwowie ulica Snopkowska

liczba 46. 2-3

Ogródnik wzięły gospodarz wiejski,

rozumiejący się dobrze na uprawie

roli, ogrodu i sadu, znajduje umieszczenie

w charakterze samodzielnego ekonomicznego

właściciela lub komisarza, którego żona

zależy się kuchnią i dą

D. LESSNER

Wiedeń VI
Mariahilferstrasse 81-83
Sutereny, parter, mezanin i I piętro.

Najmodniejsze, wyjątkowe towary modne.

Nowość szkocka z jedwabiem	85	otm. szerokie	—50	ot.
Angielska materia modna	120	"	—80	"
Szewiot w desenie	120	"	—85	"
Sukienko	120	"	—98	"
Crepe Cheviot	120	"	1.40	"
Cheviot diagonal	118	"	1.05	"
Sukienko	100	"	1.20	"
Nowości angielskie	120	"	1.25	"
Angielska materia modna	120	"	1.10	"
Upstrzone materje angielskie	120	"	1.60	"
Nouveau anglais	120	"	1.45	"
Cheviot uni	120	"	1.60	"
Cheviot Nouveau	115	"	1.40	"
Szewiot sukienki	95	"	1.05	"
Materia modna w rodzaju szewiotu	117	"	1.70	"
Haute Nouveauté Cheviot	120	"	1.70	"
Nouveau Crepe Cheviot	120	"	1.75	"
Angielska nowość najwziewsza	120	"	2.10	"
Najnowsza materia modna	120	"	1.95	"
Materia na szlafroki z jedwabiem	90	"	1.40	"
Angielskie materje modne w desenie	120	"	1.30	"
Tureckie materje na szlafroki z jedwab.	95	"	—92	"
			zł. 1.70. 1.95.	
Haute Nouveauté	120	otm. szerokie	2.60	ot.
Mille couleur Haute Nouveauté	115	"	2.50	"
Haute Nouveauté changeant en soie	120	"	2.90	"
Najmodniejsza nowość modna	120	"	2.75	"
Sazonowe nowości	120	"	2.65	"
			zł. 4.25, 4.90, 5.90, 6.20 etc.	

Polecenia godne materje modne.

Sukna	90	otm. szerokie	—54	ot.
Kamgarne fagonné	120	"	—75	"
Foulé Cheviot	85	"	—50	"
Haute Nouveauté dessiné relief	85	"	—52	"
Crepe Cheviot	85	"	—70	"
Haute Nouveauté relief	85	"	—65	"
Nouveau foulé Cheviot	85	"	—75	"
Foulé Cheviot rayé	85	"	—58	"
Foulé Cheviot rayé en noppé	85	"	—60	"
Kasau uni	90	"	—72	"
Materje najlepsze na spodnice	90	"	—75	"
Cheviot w desenie	96	otm. szerokie	—98	"
Szkockie nowości	90	"	1.15	"
Szkockie nowości	116	"	1.10	"
Loden	90	"	—48	"
Drap des dames	120	"	—82	"
Diagonal Cheviot melé	117	"	—70	"
Modny szewiot	115	"	—58	"
Kasau uni	90	"	—68	"
Nouveau carré	85	"	—68	"
Nouveau	85	"	—34	"
Nouveau anglais	85	"	—46	"
Angielska materia wełniana	120	"	—96	"
Angielska nowość	117	"	1.05	"
Kasau carré noppé	90	"	—90	"
Himalaya, nowość	120	"	—96	"
Sukno wełniane	85	otm. szer.	30. 36	"
Kammgarne Diagonal	180	otm. szerokie	—85	"
Cheviot melé	130	"	—68	"

Najnowsze barchany i flanele.

Flanel	56	otm. szerokie	—19	ot.
nowość	56	"	—25	"
Himalaya	56	"	—30	"
"	56	"	—35	"
"	60	"	—40	"
Flanel na suknie	65	"	—29	"
Flanelottonni	70	"	—30	"
Himalaya flanel	60	"	—45	"
"	70	"	—48	"
Double Himalaya flanel	90	"	—58	"
Najnowsze barchany	56	"	—21	"
Crepe barohan	60	"	—27	"
Najnowsze barchany	62	"	—32	"
"	62	"	—35	"
"	77	"	—35	"
"	77	"	—40	"
"	60	"	—40	"
Barohan smurkowy w desenie	62	"	—45, 48, 52	"
Wspaniale deseniowane barchany sznur.	62	"	—40, 45, 50	"
Nowości barchanowe w desenie	73	otm. szerokie	52, 55, 58, 60	"
Barohan Haute Nouveauté	71	otm. szerokie	52, 55, 58, 60	"
Najnowszy barohan	65	otm. szerokie	46 etc.	"

Plusze do prania

w wszystkie kolory na bluski, sukienki dla dzieci, bieliznę, ubrania ranne itd. 80 otm. szer. metr 1.28, 160 otm. szer. metr 2.56.

Dla prowincji wszelkie kolejeke wzorów i prześliczne żurnale modne na żądanie gratis i franko.

JEDWABNE MATERJE w olbrzymim wyborze!

Jesienny i zimowy sezon 1896/97.

!Tylko w hotelu Wiktorja!

Mödlingska fabryka obówia

Alfred Fränkel

Jedynie miejsce sprzedaży dla Lwowa i okolicy

Największy wybór obuwia

męskiego, damskiego, dziecięcego wszelkiego rodzaju najnowszey mody po cenach fabrycznych, najtaniej ustanowionych a na podzwany każdej pary wyciśniętych Rzetelna usługa.

Zasada. tanio sprzedawać, dobre rzeczy by wiele sprzedać.

Najlepsze i najkorzystniejsze miejsce zakupna prawdziwych petersburskich kaloszy gumowych.

Naprawy bardzo tanio i bardzo szybko wykonujemy.

!Tylko w hotelu Wiktorja!

Celem polebienia tamy nasytynom niektórych restauratorów, mam zaszczyt poświadczyć do publicznej wiadomości, że

PIWO OKOCIMSKIE

sprowadzają na szklanki tylko następujące firmy:
Adolf Grünfeld Janowska 7.
Hafala Teepfer, ul. Trybunalska 1. 12.
Józef Ehrlich, kawiarnia teatralna
Józef Flieg ul. Jagiellońska 1. 32.
Jan Wąsny Czarneckiego.
Noweńnik J. Koperska 4.
Jerny Kirsch Solarna 6.
Wład Kozłowski, ul. Grodzka 1. 79.
Piwiarz okocimski p. Henryka Wojskiego ulica Sykuta
róg Słowińskiego.
Szymon Fost ul. Krakowska.
Karel Przybylski ul. Teatralna naprzeciw Kościoła Jezuickiego.
Ant. Rudzinski Restauracja kolejowa.
B. Stof ul. Sobieskiego.
M. Salberg ul. Kollajsa, róg Kasimierzowski
S. B. Tassek Chorążczyzna.
Michał Landau, Skarbowa.
Abraham Rothberg, Kasimierzowska.
David Kessler, Pańska.
Jakob Löwenheek ul. Trybunalska.
Wilhelm Mellman, ul. Kasimierzowska.
Jan Ludwig, ul. Krakowska 1. 7.
Antoni Uhlars, ul. Batorego 1. 12.
Maks Auerhan "Pod sroczą" Koperska 10.
Józef Janowski ul. Halicka.
Pawilon okocimski plac wystawy.
Główna wystawa i skład piwa beczkowego z pp. Oryszka Wida i Syna ul. Rybnickiego 1. 18. Telefon Nr. 6. skład piwa beczkowego u pana S. Wiersza ul. Rybnickiego 1. 14. Telefon Nr. 149.
Na przyszłość ogłaszam, że każdej niedzieli w piśmie lwowskich nazwiska restauratorów, którzy piwo okocimskie sprzedają a nadto naczyniem sobie wystąpię w drodze sądowej przeciwko sprzedawcy obcego piwa pod marką okocimską.
Jan Götz brewar w Okocimie.

NASZE NOGI

by utrzymać zdrowymi i normalnymi trzeba anatomicznie wolnego obuwia. Zwrócić się tedy należy do lat 80 najbardziej renomowanego wyrobnicy obuwia w Wiedniu

Adolf Hupka
Wiedeń i Rothenturmstrasse 10, filia i Bognergasse 15

gdzie także obuwie dla panów, pań i dzieci są w wielkim wyborze za skądale i wybitnie bywają na miarę.
Zasada: Dobro, tanio i pięknie.
Ilustrowany cennik gratis i franko.

Redaktor odpowiedzialny: Ludwik Małowski

Handel Herbaty i Kawy EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie plac Marjański 1. 10.

poleca poleca najlepsze gatunki

HERBATE KAWY

zbiórka majowego: o smaku czysto aromatycznym, które rosły w franco opalone do kadej stacy postowej 4 1/2 kg. w worku

1/2 kl. Congo zł. 1.80 2. — 3. — 4. — 5. — 6. — 7. — 8. — 9. — 10. — 11. — 12. — 13. — 14. — 15. — 16. — 17. — 18. — 19. — 20. — 21. — 22. — 23. — 24. — 25. — 26. — 27. — 28. — 29. — 30. — 31. — 32. — 33. — 34. — 35. — 36. — 37. — 38. — 39. — 40. — 41. — 42. — 43. — 44. — 45. — 46. — 47. — 48. — 49. — 50. — 51. — 52. — 53. — 54. — 55. — 56. — 57. — 58. — 59. — 60. — 61. — 62. — 63. — 64. — 65. — 66. — 67. — 68. — 69. — 70. — 71. — 72. — 73. — 74. — 75. — 76. — 77. — 78. — 79. — 80. — 81. — 82. — 83. — 84. — 85. — 86. — 87. — 88. — 89. — 90. — 91. — 92. — 93. — 94. — 95. — 96. — 97. — 98. — 99. — 100. — 101. — 102. — 103. — 104. — 105. — 106. — 107. — 108. — 109. — 110. — 111. — 112. — 113. — 114. — 115. — 116. — 117. — 118. — 119. — 120. — 121. — 122. — 123. — 124. — 125. — 126. — 127. — 128. — 129. — 130. — 131. — 132. — 133. — 134. — 135. — 136. — 137. — 138. — 139. — 140. — 141. — 142. — 143. — 144. — 145. — 146. — 147. — 148. — 149. — 150. — 151. — 152. — 153. — 154. — 155. — 156. — 157. — 158. — 159. — 160. — 161. — 162. — 163. — 164. — 165. — 166. — 167. — 168. — 169. — 170. — 171. — 172. — 173. — 174. — 175. — 176. — 177. — 178. — 179. — 180. — 181. — 182. — 183. — 184. — 185. — 186. — 187. — 188. — 189. — 190. — 191. — 192. — 193. — 194. — 195. — 196. — 197. — 198. — 199. — 200. — 201. — 202. — 203. — 204. — 205. — 206. — 207. — 208. — 209. — 210. — 211. — 212. — 213. — 214. — 215. — 216. — 217. — 218. — 219. — 220. — 221. — 222. — 223. — 224. — 225. — 226. — 227. — 228. — 229. — 230. — 231. — 232. — 233. — 234. — 235. — 236. — 237. — 238. — 239. — 240. — 241. — 242. — 243. — 244. — 245. — 246. — 247. — 248. — 249. — 250. — 251. — 252. — 253. — 254. — 255. — 256. — 257. — 258. — 259. — 260. — 261. — 262. — 263. — 264. — 265. — 266. — 267. — 268. — 269. — 270. — 271. — 272. — 273. — 274. — 275. — 276. — 277. — 278. — 279. — 280. — 281. — 282. — 283. — 284. — 285. — 286. — 287. — 288. — 289. — 290. — 291. — 292. — 293. — 294. — 295. — 296. — 297. — 298. — 299. — 300. — 301. — 302. — 303. — 304. — 305. — 306. — 307. — 308. — 309. — 310. — 311. — 312. — 313. — 314. — 315. — 316. — 317. — 318. — 319. — 320. — 321. — 322. — 323. — 324. — 325. — 326. — 327. — 328. — 329. — 330. — 331. — 332. — 333. — 334. — 335. — 336. — 337. — 338. — 339. — 340. — 341. — 342. — 343. — 344. — 345. — 346. — 347. — 348. — 349. — 350. — 351. — 352. — 353. — 354. — 355. — 356. — 357. — 358. — 359. — 360. — 361. — 362. — 363. — 364. — 365. — 366. — 367. — 368. — 369. — 370. — 371. — 372. — 373. — 374. — 375. — 376. — 377. — 378. — 379. — 380. — 381. — 382. — 383. — 384. — 385. — 386. — 387. — 388. — 389. — 390. — 391. — 392. — 393. — 394. — 395. — 396. — 397. — 398. — 399. — 400. — 401. — 402. — 403. — 404. — 405. — 406. — 407. — 408. — 409. — 410. — 411. — 412. — 413. — 414. — 415. — 416. — 417. — 418. — 419. — 420. — 421. — 422. — 423. — 424. — 425. — 426. — 427. — 428. — 429. — 430. — 431. — 432. — 433. — 434. — 435. — 436. — 437. — 438. — 439. — 440. — 441. — 442. — 443. — 444. — 445. — 446. — 447. — 448. — 449. — 450. — 451. — 452. — 453. — 454. — 455. — 456. — 457. — 458. — 459. — 460. — 461. — 462. — 463. — 464. — 465. — 466. — 467. — 468. — 469. — 470. — 471. — 472. — 473. — 474. — 475. — 476. — 477. — 478. — 479. — 480. — 481. — 482. — 483. — 484. — 485. — 486. — 487. — 488. — 489. — 490. — 491. — 492. — 493. — 494. — 495. — 496. — 497. — 498. — 499. — 500. — 501. — 502. — 503. — 504. — 505. — 506. — 507. — 508. — 509. — 510. — 511. — 512. — 513. — 514. — 515. — 516. — 517. — 518. — 519. — 520. — 521. — 522. — 523. — 524. — 525. — 526. — 527. — 528. — 529. — 530. — 531. — 532. — 533. — 534. — 535. — 536. — 537. — 538. — 539. — 540. — 541. — 542. — 543. — 544. — 545. — 546. — 547. — 548. — 549. — 550. — 551. — 552. — 553. — 554. — 555. — 556. — 557. — 558. — 559. — 560. — 561. — 562. — 563. — 564. — 565. — 566. — 567. — 568. — 569. — 570. — 571. — 572. — 573. — 574. — 575. — 576. — 577. — 578. — 579. — 580. — 581. — 582. — 583. — 584. — 585. — 586. — 587. — 588. — 589. — 590. — 591. — 592. — 593. — 594. — 595. — 596. — 597. — 598. — 599. — 600. — 601. — 602. — 603. — 604. — 605. — 606. — 607. — 608. — 609. — 610. — 611. — 612. — 613. — 614. — 615. — 616. — 617. — 618. — 619. — 620. — 621. — 622. — 623. — 624. — 625. — 626. — 627. — 628. — 629. — 630. — 631. — 632. — 633. — 634. — 635. — 636. — 637. — 638. — 639. — 640. — 641. — 642. — 643. — 644. — 645. — 646. — 647. — 648. — 649. — 650. — 651. — 652. — 653. — 654. — 655. — 656. — 657. — 658. — 659. — 660. — 661. — 662. — 663. — 664. — 665. — 666. — 667. — 668. — 669. — 670. — 671. — 672. — 673. — 674. — 675. — 676. — 677. — 678. — 679. — 680. — 681. — 682. — 683. — 684. — 685. — 686. — 687. — 688. — 689. — 690. — 691. — 692. — 693. — 694. — 695. — 696. — 697. — 698. — 699. — 700. — 701. — 702. — 703. — 704. — 705. — 706. — 707. — 708. — 709. — 710. — 711. — 712. — 713. — 714. — 715. — 716. — 717. — 718. — 719. — 720. — 721. — 722. — 723. — 724. — 725. — 726. — 727. — 728. — 729. — 730. — 731. — 732. — 733. — 734. — 735. — 736. — 737. — 738. — 739. — 740. — 741. — 742. — 743. — 744. — 745. — 746. — 747. — 748. — 749. — 750. — 751. — 752. — 753. — 754. — 755. — 756. — 757. — 758. — 759. — 760. — 761. — 762. — 763. — 764. — 765. — 766. — 767. — 768. — 769. — 770. — 771. — 772. — 773. — 774. — 775. — 776. — 777. — 778. — 779. — 780. — 781. — 782. — 783. — 784. — 785. — 786. — 787. — 788. — 789. — 790. — 791. — 792. — 793. — 794. — 795. — 796. — 797. — 798. — 799. — 800. — 801. — 802. — 803. — 804. — 805. — 806. — 807. — 808. — 809. — 810. — 811. — 812. — 813. — 814. — 815. — 816. — 817. — 818. — 819. — 820. — 821. — 822. — 823. — 824. — 825. — 826. — 827. — 828. — 829. — 830. — 831. — 832. — 833. — 834. — 835. — 836. — 837. — 838. — 839. — 840. — 841. — 842. — 843. — 844. — 845. — 846. — 847. — 848. — 849. — 850. — 851. — 852. — 853. — 854. — 855. — 856. — 857. — 858. — 859. — 860. — 861. — 862. — 863. — 864. — 865. — 866. — 867. — 868. — 869. — 870. — 871. — 872. — 873. — 874. — 875. — 876. — 877. — 878. — 879. — 880. — 881. — 882. — 883. — 884. — 885. — 886. — 887. — 888. — 889. — 890. — 891. — 892. — 893. — 894. — 895. — 896. — 897. — 898. — 899. — 900. — 901. — 902. — 903. — 904. — 905. — 906. — 907. — 908. — 909. — 910. — 911. — 912. — 913. — 914. — 915. — 916. — 917. — 918. — 919. — 920. — 921. — 922. — 923. — 924. — 925. — 926. — 927. — 928. — 929. — 930. — 931. — 932. — 933. — 934. — 935. — 936. — 937. — 938. — 939. — 940. — 941. — 942. — 943. — 944. — 945. — 946. — 947. — 948. — 949. — 950. — 951. — 952. — 953. — 954. — 955. — 956. — 957. — 958. — 959. — 960. — 961. — 962. — 963. — 964. — 965. — 966. — 967. — 968. — 969. — 970. — 971. — 972. — 973. — 974. — 975. — 976. — 977. — 978. — 979. — 980. — 981. — 982. — 983. — 984. — 985. — 986. — 987. — 988. — 989. — 990. — 991. — 992. — 993. — 994. — 995. — 996. — 997. — 998. — 999. — 1000. — 1001. — 1002. — 1003. — 1004. — 1005. — 1006. — 1007. — 1008. — 1009. — 1010. — 1011. — 1012. — 1013. — 1014. — 1015. — 1016. — 1017. — 1018. — 1019. — 1020. — 1021. — 1022. — 1023. — 1024. — 1025. — 1026. — 1027. — 1028. — 1029. — 1030. — 1031. — 1032. — 1033. — 1034. — 1035. — 1036. — 1037. — 1038. — 1039. — 1040. — 1041. — 1042. — 1043. — 1044. — 1045. — 1046. — 1047. — 1048. — 1049. — 1050. — 1051. — 1052. — 105